

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XXI.

SOSNOWIEC, SOBOTA 6 WRZEŚNIA 1930 R.

Nr. 205.

Prenumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową

3.50 zł. (zagranicą 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egz. n. 15 groszy.

Opłata poczt. uiszczona ryczałtem.

Starostowie na stanowiska W OKRESIE PRZEDWYBORCZYM.

WARSZAWA, 5.9 (Tel. wł.). Na czas akcesu wyborczego do ciał ustawodawczych tj. do 25 listopada r. b. minister spraw wewnętrznych zarządził, aby w okresie tym osoby nowomianowane na stanowiska starostów i naczelników wydziałów były bezwzględnie zwalniane z poprzednich stanowisk i obowiązków w takim terminie, który umożliwi im objęcie nowego obowiązku najpóźniej w 8 dni po otrzymaniu przez urząd wojewódzki odnośnego dekretu nominacyjnego.

Groźba strajku W PRZEMYSLE ŁÓDZKIM.

WARSZAWA, 5.9 (Tel. wł.). W Łodzi zamocni się na strajk włókienniczy na tle żądań o podwyżkę płac. Decyzja związków ma zapadnąć w dniach najbliższych.

Zatrzymanie komunistów NA POGRANICZU SOWIECKIM.

WARSZAWA, 5.9 (Tel. wł.). Z Wilna donoszą, że wciągu ostatnich dwóch dni patrol Kopp zatrzymał na pograniczu sowieckim 25 komunistów z województwa Wileńskiego i Nowogródzkiego, usiłując przedostać się za kordon. Wśród zatrzymanych znajdują się czterej byli posłowie na Sejm z białoruskich klubów komunizujących.

„Znak zapytania“

ZDOBYŁ 25 TYS. DOLARÓW.

PARYŻ, 5.9. — Lotnicy oceaniczni Costes i Bellonte wylądowali wczoraj przed wieczorem szczęśliwie w Dallas. W ten sposób udało im się zdobyć nową nagrodę w wysokości 25.000 dolarów, wyznaczoną przez płk. Easterwooda za przelot z Paryża do Dallas z jednym międzylądowaniem.

Fundusze wilhelmowskie NA AKCJE WYBORCZĄ.

BERLIN, 5.9. — Jak donosi prasa berlińska, ekskaiser Wilhelm przekazał za pośrednictwem rady finansowej Banga 2 miliony marek dla stron niczego narodowych socjalistów.

Pół miliona z tej sumy Wilhelm przeznaczył specjalnie na organizację i uzbrojenie szturmowych batalionów wyborczych hitlerowców.

Wilhelm zdecydował się na wydanie tak znacznej sumy, gdy Bang przekonał go, że zwycięstwo hitlerowców w wyborach pozwoli ekscesarzowi na odzyskanie niektórych skonfiskowanych przez państwo nieruchomości Hohenzollernów.

Rozruchy komunistyczne

W BERLINIE.

BERLIN, 5.9. — W ciągu ubiegłej nocy Berlin był kilkakrotnie widownią gwałtownych starć na tle politycznym. Policja musiała wszędzie interwenjować i likwidować ekscesy zapomocą pałek gumowych. Dokonano 14 aresztowań.

Najpoważniejsze było zajęcie podczas zgromadzenia, urządzonego przez stronnictwo narodowo-socjalistyczne w Lichtenberg, jednym z wschodnich przedmieść Berlina. Podczas zgromadzenia usiłowali komuniści, którzy w jakiś sposób dostali się na salę, przeszkadzać mówcom okrzykami. Na te przerywania narodowi socjaliści odpowiedzieli wszczęciem bójki, podczas której poszły w ruch nogi od polamanych krzeseł i stołów. Dopiero wkroczenie policji położyło kres bóje.

Przygotowania do wyborów. Czy Ch. D. wejdzie do Centrolewu?

WARSZAWA, 5.9. (Tel. wł.). Jak było do przewidzenia Rada naczelna Ch. D. pozostawiła swemu komitetowi wykonawczemu decyzję, czy Ch. D. ma przystąpić do bloku Centrolewu z warunkiem, że musi nastąpić uzgodnienie programu. Gdyby zaś nie nastąpiło, to Ch. D. pójdzie do wyborów oddzielnie.

Ponieważ członkowie komitetu wykonawczego są zwolennikami przystąpienia do bloku, więc można przypuszczać, że do porozumienia dojdzie.

Komitet Centrolewu obraduje niemal bez przerwy po całych dniach i nie brak głosów, utrzymujących, że podpisanie bloku nastąpi wciągu soboty.

BLOK MNIJSZOŚCI bez udziału żydów.

WARSZAWA, 5.9. — „Przegląd Wieczorny” donosi: Mniejszości narodowe początkowo miały iść oddzielnie, a nie jak w roku 1928 we wspólnym bloku wyborczym, którego inicjatorem i organizatorem był podówczas poseł żydowski Grynbaum.

Pos. Grynbaum obecnie nie podjął swej inicjatywy z przed trzech lat i zajmował się wyłącznie udziałem organizacji żydowskich w wyborach. Żydzi postanowili iść w każdym razie oddzielnie.

Oddzielnie mieli również iść Ukraińcy, którzy chcieli stworzyć blok narodowy ukraiński, złożony ze wszystkich ugrupowań ich i partji.

Niemcy mieli wystawić swoją własną listę w trzech województwach, w Łodzi, Poznaniu i na Pomorzu.

Obecnie sytuacja uległa pewnej zmianie. Jak informują z kół mniejszości narodowych delegacji niemieckiej mniejszości narodowej, na odbywającym się w Genewie Kongresie mniejszości narodowych zwrócić się niekto do delegacji ukraińskiej i białoruskiej o stworzenie wspólnego bloku wyborczego przy obecnych wyborach do Sejmu i Senatu, złożonego z Niemców, Ukraińców, Białorusinów i Litwinów, bez udziału żydów. Żydzi nie otrzymali oferty.

Na tle konkurencji węgla polskiego porozumienie angielsko-niemieckie.

WARSZAWA, 5.9 (Tel. wł.). Jak się dowiadujemy, w Niemczech krąży pogłosk o możliwościach porozumienia angielskich kopalń węgla z kopalniami reńsko-wesfalskimi. Porozumienie to lansuje Anglja, która niezadowolona jest z konkurencji węgla polskiego na rynkach europejskich, a w szczególności w północnych krajach europejskich.

Według półoficjalnych wiadomości minister pracy Rzeszy Stegerwald

mał otrzymać zaproszenie od angielskiego ministra pracy na wrzesień r. b. do Londynu, w celu sfinalizowania zapoczątkowanych w Genewie niemiecko-angielskich pertraktacji o uregulowanie czasu pracy w górnictwie węglowym. Chodzi tu o sprawę nadgodzin, w której nie znaleziono jeszcze rozwiązania. Spotkanie obu ministrów ma nastąpić dopiero po wyborach do parlamentu Rzeszy.

Bezkarność bojówkarzy B. B. S

Sześć osób rannych, jedna zabita, a Łokietek wolny.

WARSZAWA, 5.9. (Tel. wł.). W Warszawie doszło dziś do ostrych bójek na tle porachunków pomiędzy bojówkarzami B. B. S. ze znanym bojówkarzem Łokietkiem na czele a tragarzami żydowskimi.

Przed kilkoma dniami tragarze napadli na Łokietka i pobili go, ten zaś, mszcząc się, przybył wraz ze swą bojówką na miejsce, gdzie się zbierają tragarze i zaczęła się bójka.

Na pomoc hitym przyszli żydzi.

W rękach bojówkarzy błysnęły noże, rewolwery i boksery. Policja z trudem rozpedziła bijących się.

Popołudniu wywiązała się nowa bójka, w której wyniku od strzałów bojówkarzy B. B. S. jest 6 osób rannych i jedna zabita.

Aresztowano czterech bojówkarzy. Łokietka, znanego na warszawskim bruku awanturnika, aresztowano wprawdzie, ale zaraz wypuszczono.

Sławetny minister Treviranus

w Królewcu i Wrocławiu.

BERLIN, 5.9. — Sławetny minister Treviranus wczoraj na zgromadzeniu wyborczym w Królewcu oświadczył, iż mylnie przedstawiono w prasie jego wywody o natychmiastowej akcji rządu niemieckiego w sprawie kurytarza. Ten mylny sposób przedstawienia słów późno doszedł do wiadomości p. Treviranusa.

Jak wykrętne jest to oświadczenie, świadczy jeden z dalszych ustępów wczorajszej mowy Treviranusa:

— Jeżeli minister mówi o sprawach, dotyczących nerwu woli narodowej, która jest niezbędna przy tworzeniu woli politycznej, wówczas narażamy się na „niebezpieczeństwo niepokojeńca oficjalnej polityki zagranicznej”.

Perfidia zbyt widoczna.

BERLIN, 5.9. — Bawiący we Wrocławiu minister Treviranus oświadczył, iż

„zdecydowany jest wystąpić przeciwko zamierzonemu nadużyciu nazwiska jego przez „szowinistów” polskich.

Nazwanie wojennej polskiej łodzi podwodnej „Odpowiedź Treviranusa” jest w stanie podważyć powagę jego nazwiska na terenie międzynarodowym, ośmieszyć go i wogóle utrudnić stanowisko polityki niemieckiej.

Zapytywany, jak sobie wyobraża sprawę obrony, Treviranus oświadczył, iż

„opierając się o prawa autorsko-literackie, myłoczy sprawę przed sądem polskim przez swego zastępcę.

Do ostatniej kropli krwi BRONIC BĘDĄ ZIEMI POLSKIEJ.

BYDGOSZCZ, 5.9. — Podoficerowie rezerwy na odbytem wczoraj zebraniu w sprawie zajęcia stanowiska wobec osławionej mowy Treviranusa uchwalili jednomyślnie rezolucję, która stwierdza, że mowa Treviranusa godzi w całość ziemi Rzeczypospolitej i że zebrani nie pozwolą na oddanie Niemcom choćby skrawka ziemi polskiej, której bronici będą do ostatniej kropli krwi.

Demonstracje studenckie W BUENOS AIRES.

LONDYN, 5.9. — Studenci wyższych uczelni w Buenos Aires demonstrowali wczoraj przed palacem prezydenta przeciwko rządowi.

Policja wezwwała tłum do rozejścia się, a gdy to nie poskutkowało dała salwę.

Jeden student został zabity, kilku jest rannych.

Bataljony piechoty wysłane do Buenos Aires dla wzmocnienia miejscowego garnizonu opuściły miasto.

W kołach politycznych uważają to za dowód odprężenia sytuacji politycznej.

Aresztowanie defraudanta NA POGRANICZU POLSKO-LITEW- SKIM.

WILNO, 5.9. — Wczoraj w pobliżu Oran patrol K. O. P-u ujął podejrzanego osobnika, który usiłował zbiec do Litwy.

Osobnikiem tym okazał się Michał Michalski, kasjer państwowej fabryki wyrobów tytoniowych w Grodnie, który zdefraudował z kasy fabryki 65.000 zł. i zbiegł w kierunku Wilna.

San Domingo

PO STRASZNEJ KATASTROFIE

SAN DOMINGO, 5.9. — Nagłośnię katastrofy, jaka nawiedziła wyspę San Domingo spowodowała zupełne oszokowanie ludności, która nie jest zdolna do wzięcia udziału w akcji ratunkowej, wszczętej przez rząd, celem dostarczenia ofiarom środków żywności, ubrania, koców i środków pieniężnych. Miasto San Domingo w dalszym ciągu pozbawione jest wody i światła, z powodu zupełnego zniszczenia elektrowni i wodociągów. Trzeba będzie dłuższego czasu, zanim miasto znowu otrzyma światło i wodę.

Bardzo wiele domów, wśród nich i budynki rządowe i miejskie uległo zniszczeniu, wszystkie banki są pozamykane.

Liczba ofiar w ludziach jest, jak się zdaje, znacznie większa, niż dotąd przypuszczano. Zastępca prezydenta Trujillo, pułk. Crochette, który przybył do San Domingo dla zbadań sytuacji donosi w swym raporcie, że 800 ludzi padło ofiarą katastrofy. Trzy czwartej domów jest zniszczonych i zdemolowanych, rannych jest około 1000.

Członkowie konsulatów i poselstw europejskich wyszli bez szwanku, gmachy poselstw jednak uległy uszkodzeniu.

Olbrzymi pożar POD ŁÓDZIĄ.

ŁÓDŹ, 5.9. — W Potoku pow. łaskiego wybuchł pożar w jednym z domów.

Ogień wskutek silnego wiatru przenosił się na sąsiednie zabudowania. Pastryka pożaru padło 18 zagród, które spłonęły doszczętnie, w tem 20 stodoł wraz z tegorocznym sprzętem. 25 oborników i większa ilość inwentarza żywego. Straty wynoszą przeszło milion złotych.

CO POWIEDZĄ WYBORY DO PARLAMENTU?

P. Prezydent Rzeczypospolitej w orędziu swem rozwiązującym Sejm i Senat dał do zrozumienia, że nowe wybory mają umożliwić „naprawę zasadniczą praw rządzących Rzeczypospolitą”. Ponieważ p. Prezydent Rzeczypospolitej przekonał się, że i ostatni Sejm tego nie dokona, przeto zarządził rozwiązanie go.

Poszanowanie prawa.

Wybory tedy odbywać się będą pod hasłem naprawy ustroju w Polsce, naprawy formalnej, a przede wszystkim faktycznej. Jakież warunki potrzebne są do tego? Pisze „Głos Narodu”:

Najważniejszym jednak warunkiem istnienia reformy stosunków jest wysunięcie na pierwszy plan obowiązku POSZANOWANIA PRAWA przez wszystkie czynniki w państwie. Cóż z tego, choćby najbliższy Sejm najlepszą uchwałil Konstytucję, okazał się najbardziej przewidującym i wszelkim możliwym wątpliwościom starał się zapobiec — jeżeliby nazajutrz miały się zacząć takie z nową, już „ulepszoną” Konstytucją igraszkę, jakich kraj cały był widzem przez całe lat cztery. Nie mamy zaś żadnej, najmniejszej wskazówki, by pod tym względem stosunki miały ulec zmianie, jak długo obecni ludzie i obecny system pozostaje w władzy. Do systemu rządów parlamentarnych sanacja odczuwa żywiołową niechęć, jakakolwiekby one były przewidziane Konstytucją, gdyż kontrola ze strony parlamentu pociąga za sobą konieczność zdawania sprawy z gospodarki finansami publicznej, z całego systemu nadużyć i samowoli.

Nie będzie więc walki w wyborach o takie, czy inne reformy postanowien obecnej Konstytucji o równowagę kompetencji władz, wzmocnienie stanowiska Rządu, czy o trybunał konstytucyjny, lub ograniczenie nietykalności poselskiej. Są to zresztą rzeczy dziś już zupełnie bezsporne. Co do szeregu nieodwołanych reform w Konstytucji marcowej panuje ogólna zgoda stronnictw, stojących jednakże na stanowisku kontroli działalności Rządu.

Rozegra się natomiast zasadnicza walka o to, czy Rządy w Polsce sprawowane być mają POD KONTROLĄ PRZEDSTAWICIELSTWA NARODU, CZY TEŻ UTRWALIĆ SIĘ MA SYSTEM DYKTATURY, gwarantujący obozowi sanacyjnemu utrzymanie się przy zdobytych przewrotem majowym placówkach.

Kardynałne pytanie.

Podobne stanowisko, a nawet mocniejsze zajmuje „Robotnik”:

O ile przy wyborach dawniejszych następowało rozbijanie się społeczeństwa na liczne zwalczające się obozy — w obecnej specjalnie sytuacji zbliżająca się kampania wyborcza winna być i niewątpliwie będzie wyjątkowo uproszczoną.

Kraj bowiem głosowaniem swem odpowiedzieć będzie musiał na jedno właściwie kardynałne pytanie:

czy Polska pozostawać ma nadal pod rządami systemu, który przejdzie do historii pod nazwą — niestety! — „sanacji moralnej”;

czy też — wyzwolić się z pod przytłaczającego ją, jak jakiś koszar, stanu, w którym „rządzący” nie nie robią i parlamentowi pracować nie dają i wejść na drogę zdrowego normalnego rozwoju, na równi ze wszystkimi kulturalnymi państwami świata.

W obliczu zasadniczego zagadnienia!

A dalej, wypowiada następującą wielce znamiennej opiniją ten dziennik:

To jedno tylko, dla przyszłości Polski decydujące pytanie, muszą rozstrzygnąć nadchodzące wybory!

A wobec tego ustępują — mojem zdaniem — na razie na plan drugi wszelkie RÓŻNICE PARTYJNE, czy nawet WALKI PROGRAMÓW, które swobodnie i naturalnie rozwijać się mogą tylko w normalnym, zdrowym życiu społecznym.

Pierwszym przecież dla każdego wogóle życia warunkiem jest oddech swobodny, możliwy tylko w atmosferze czystej, wolnej od wszelkich miazmatów duszących!

Polska potrzebuje oddechu, bo jej zagraża uduszenie się!

Ten oddech swobodny przede wszystkim musi być zdobyty! Dopiero po zdobyciu i zapewnieniu sobie możliwości życia, przyjdzie kolej na walkę zapatrywaną: jak sobie to życie urządzić...

Wybory, krótko i wężłowało, mają rozstrzygnąć zasadnicze pytanie: DEMOKRACJA CZY DYKTATURA!

Taka tylko może i winna być platforma zbliżającej się kampanji wyborczej. Naród, który — nie godząc się na jakiś system — zdola przeciw niemu zgromadzić największą sumę woli zbiorowej — pozostawieniem na razie na uboczu wszelkich innych odrębności lub amblyj grupowych czy jednostkowych — wystawi sobie swia-

dectwo takiej wielkiej sily moralnej i takiej wysokiej politycznej kultury, że już to samo unicestwienie potrafi wszelkie próby dyktatorskie „szarżować”, bez uciekania się do jakichś wysiłków nadzwyczajnych, nie zawsze dla państwa pożądaných.

Ci, co dziś stoją na steru, użyjaj niewątpliwie wszelkich środków, żeby utrzymać się na powierzchni... Na to trzeba być zgóry przygotowanym... Ale wyzoku narodu ani to nie powstrzyma, ani nie sfalżuje. Co najwyżej „dokończy tylko... sanację”.

Największe bowiem bezprawie rozprysnąć się musi o jednolity front wszystkich uczciwych, demokratycznych żywiołów, które przynajmniej nie pogadają się z systemem, traktującym Polskę, jako „narod idjotów”...

Plotkarstwo.

Z artykułów prasy reprezentującej kierunek opozycyjny w stosunku do obecnego systemu rządzenia wynika poważny sposób traktowania wybo-

row. Nie można powiedzieć tego o sanacyjnych głosach, które starają się stworzyć atmosferę tajemniczości i niepewności. „Gazeta Warszawska” ostro rozprawia się z taką metodą:

Zaraz na drugi dzień po ukazaniu się orędzia Prezydenta Rzeczypospolitej, utrzymanego — poza jednym zwrotem stylistycznym — w zupełnej zgodzie z Konstytucją, zaczęło z obozu rządowego rozpłaszczać rozmaite wiadomości o jakichś nowych, tajemniczych pociąganiach, mających albo uniemożliwić wybory, albo też nadać im zupełnie odmienny, a niezgodny z obowiązującym prawem charakter.

Pismo przedstawia fatalne komplikacje, które mogłoby spowodować wprowadzenie nowego ustroju drogą zamachu i kreśli następujące uwagi:

„Nie chcemy wcale usypiać społeczeństwa i sami z pewnością spać nie będziemy.

Lotnicy angielscy na hydroplanach przylatują do Pucka.

LONDYN, 5.9. — Wczoraj wieczorem z Felixton Marine Air Station oddział wielkich hydroplanów marynarki angielskiej typu Supermarine Napier, zaopatrzonej w 100-konne silniki.

Oddział ten, znajdujący się pod dowództwem kapitana grupy R. E. R. Peirse odbędzie raid 3500 mil do państw bałtyckich.

Lotnicy angielscy I etapem udali się do Danji, by przez Szwecję, Fin-

landję, Estonję i Lotwę przybyć w dniu 22 b. m. do Pucka.

Oficerowie angielscy będą gośćmi polskiego wydziału aeronautyki kierownictwa marynarki.

W Pucku lotnicy angielscy będą oficjalnie powitani przez przedstawicieli Rządu i wojskowości polskiej.

Część oficerów zapewne odwiedzi Warszawę.

„NADDUNAJSKA EUROPA” „Rolniczo-przemysłowy blok 5 państw.

BERLIN, 5.9. — W białogrodzkich kołach gospodarczych obiegają pogłoski, iż między Czechosłowacją a Rumunją prowadzone są dyplomatyczne poufne rokowania, zmierzające do utworzenia rolniczo-przemysłowego bloku państw Europy środkowej i bałkańskich.

Do bloku prócz Czechosłowacji i Rumunii ma wejść również Jugosławia, Węgry i Bułgaria.

Celem bloku byłaby ściśle współpraca gospodarcza głównie w dziedzinie wymiany towarów, ułatwień komunikacyjnych oraz ewentualna unja celna.

Blok ma być nazwany „Europą nad dunajską”.

Białogrodzkie koła gospodarcze z wielkim napięciem oczekują, jak do koncepcji tej ustosunkują się Węgry i Bułgaria.

Rewelacje lotnika sowieckiego o sowiecko-niemieckim braterstwie broni.

PARYŻ, 5.9. — Z Moskwy zbiegli i zawędrowali do Paryża sowiecki lotnik wojskowy, z pochodzenia Polak, Jan Wójtek.

Redagowany przez Kiereńskiego w Paryżu rosyjski tygodnik „Dni” zamieścił rozmowę ze zbiegiem, odsłaniającą nowe tajemnice współpracy niemiecko - sowieckiej, w dziedzinie lotnictwa wojskowego.

Wójtek opowiada, iż w roku 1925 przydzielono go do sowieckiej szkoły lotniczej w borysoglebsku. Wkrótce potem do miasta nadszedł transport samolotów typu „Fokker D. XI”, zbudowanych dla sowieckiego lotnictwa wojskowego przez inżynierów niemieckich.

Po kilku miesiącach Wójtek, przydzielony do szkoły wojskowej w Lipieku, spotkał się tam z oficerami niemieckiej „Reichswehry”, odbywającymi w Rosji studia lotnicze.

Po ukończeniu szkoły lotniczej Niemców przydzielono do oddziałów lotni-

czych armii czerwonej, w Lipieku zaś założono specjalny oddział lotniczy dla przeszkolenia oficerów niemieckich.

Współpraca niemiecko - sowiecka w dziedzinie lotnictwa nie ogranicza się, — jak twierdzi Wójtek — do szkolenia oficerów „Reichswehry” w lotnictwie wojskowym.

Między niemieckim towarzystwem „Derulutt”, a sowieckim „Ukrwozduchput”, które utrzymują komunikację lotniczą między Niemcami a Z. S. R. R. istnieje umowa, głosząca, iż w wypadku wojny między Z. S. R. R. a jakimkolwiek innym państwem wszystkie samoloty niemieckiego towarzystwa przechodzą na własność Sowietów.

Od roku 1925 technicy niemieccy pracują w Rosji nad budową samolotów wojskowych, między innymi w warsztatach lotniczych w miejscowości Fili, pod Moskwą.

Wilhelm z pomocą żony NAWIAZUJE STOSUNKI W NIEMCZECH.

BERLIN, 5.9. — Pisma niemieckie donoszą, że w Kissingen bawi księżna Hermina, małżonka b. cesarza Wilhelma. Księżna Hermina utrzymuje żywy kontakt z b. oficerami b. armii cesarskiej i widziano ją w towarzystwie gen. von Seeckta.

Prasa informuje, że pobyt małżonki Wilhelma w Kissingen ma cele nie tyle kuracyjne, ile wytworzenie pozycji obserwacyjnej. Zdaje się, że b. cesarz usiłuje za pośrednictwem swej żony nawiązać stosunki z niemieckimi kołami prawniczymi i b. oficerami armii cesarskiej.

Włamanie kasiarzy DO URZĘDU POCZTOWEGO W GRODNIU.

GRODNO, 5.9. — Nocy ubiegłej po licja grodzieńska zaalarmowana została zachowaniem włamaniem do centralnego urzędu pocztowego.

Okolo północy niewykryci sprawcy dostali się do lokalu urzędu. Obeszła dźwiny dozorca, kasiarze rozpruli kilka kasetek pocztowych, skąd zabrali listy wartościowe i gotówkę w nieustalonej narazie wysokości.

Po ucieczce włamywaczy, dozorca zdołał się uwolnić z powrotem i zawiadomić o wypadku policję, którą natychmiast rozpoczęła śledztwo.

Ostrzegamy tylko opinię publiczną, aby nie tolerowała plotek i dyskussji o okrojowaniu nowych praw, prowadzonych tak lekko, jak rozmowy na temat menu obiadowego, czy jakiejś nowej galonki.

Od utrzymania stanu prawnego zależy najwyższe dobro narodu, zależy byt naszego państwa. I dlatego, karząc surowo wszelkie zamachowe pogłoski, traktujemy je jako tricki wyborcze, mające na celu zniechęcić społeczeństwo do wyborów.

Czujni na wszystko, co się dzieje i dzieć jeszcze może, nie pozwolimy sprawdzić społeczeństwa na manowce, zwłaszcza wszelkie próby defetyzmu i nie dopuścimy do tego, aby garbaty wielbłąd sanacyjny w atmosferze pogroźek przesliznął się obok igielnego ucha wyborów.

„Wszystko możliwe“.

Jakie plany wyborcze snują się pod gluchą sanacji ilustrować może następujące informacje zamieszczone w „Robotniku” pod powyższym tytułem:

Zwyczajny dobrze poinformowany korespondent moskiewskich „Izwestij” donosi o pewnym planie wyborczym, posiadającym podobno licznych zwolenników w najbliższym otoczeniu Piłsudskiego.

Jak donosi korespondent ten, „Kola te rachują na to, że w swobodnych wyborach wielkie zwycięstwo odniesie obóz rewolucyjny w Polsce. Obecność 50 do 70 posłów lewicowego robotniczo-chłopskiego bloku w Sejmie (czyli komunistów — uważa nasza), którzy przejdą kosztem P. P. S. i partji chłopskiej, zada drużącacy cios opozycji z lewa i z prawa. Jak prawnicze opozycyjno-burżuazyjne żywioły, tak i „lewicowa opozycja” z P. P. S. na czele, przerażona widmem rewolucji, które ukaże się w sejmowym zwierciadle, z łatwością zgodzą się na najbardziej poniżające kompromisy z Rządem i marszałkiem w roli „średnia Opatrzności” znowu zjednoczy koło siebie wszystkie żywioły „państwowe”. W kołach poinformowanych twierdzą, że ten właśnie punkt widzenia zwycięży w ostatniej chwili i w związku z tem zdecydowano jaknajrychlej rozwiązać Sejm i przeprowadzić wybory.

I. K. C. atakuje... „Warszawę“.

I. K. C. krakowski, pod presją swych czytelników widząc fatalne błędy sterników nawy państwowych, a bojąc się rzecz nazywać po imieniu pisze zamiast „Rząd” — „Warszawa”. Jeżeli się przeto co źle dzieje, to mówi się, że to winna „Warszawa”, a jeżeli dobrze to zasługa spada na marszałka, albo Rząd. W związku z fatalną polityką w Małopolsce Wschodniej, która doprowadziła do rozczłowieczenia się ukraińców dowiadujemy się, że winna tu jest... „Warszawa”.

Spoleczeństwo polskie od lat (!!) woła o pomoc!

Prasa polska, mająca na oku dobro i całość państwa, nie ustaje w dzwonieniu na alarm, wzywając czynniki miarodajne do zlikwidowania tego stanu rzeczy!

Niestety Warszawa odznacza się zupełnym niezrozumieniem istotnej sytuacji w Małopolsce Wschodniej, nie chce jakby pojąć, że ma się tu do czynienia z planową akcją, obmyślaną w szeregach, a zmierzającą do rozbięcia i rozparcelowania państwa polskiego!

A winę za to co się dzieje w Małopolsce Wschodniej ponosi... Warszawa. Należy się pocieszać jedynie tem, że czytelnicy I. K. C. mają więcej odwagi cywilnej aniżeli to pismo i wstawiają odpowiedni wyraz na miejsc „Warszawy”.

Antysemickie nastroje

WSRÓD ROBOTNIKÓW SOWIECKICH WILNO, 5.9. (PAT). Z Mińska donoszą, iż ostatnio na terenie Białorusi so wieckiej odbył się szereg procesów przeciwko grupom robotników i włościan, oskarżonym o znęcanie się nad żydami.

W Komajsku sąd skazał 7-iu robotników na dwa lata więzienia każdego za dotkliwie pobicie 6-ciu żydów techników, pracujących w państwowej fabryce sków.

W Borysowie zakończył się proces grupy robotników, oskarżonych o zamordowanie dwóch robotników żydowskich.

Trzech oskarżonych skazano na 15 lat ciężkiego więzienia, czterech zaś na przymusowe roboty.

W Mińsku sąd skazał niejakiego Illjanowa na 15 lat więzienia za uduszenie żyda robotnika w fabryce budowy samochodów ciężarowych.

OKRES BEZSEJMOWY I DEKRETY.

W jakich sprawach p. Prezydent nie może wydawać rozporządzeń.

Rozwiązanie Sejmu i rozpisanie nowych wyborów stwarza okres, w którym jedna z trzech naczelnych władz Rzeczypospolitej, a mianowicie władza ustawodawcza, przejściowo nie istnieje. Okres ten trwać będzie od 30 sierpnia do 2 grudnia, gdyż nowy Sejm ma się zebrać w trzeci wtorek po dniu wyborów (art. 25 Konstytucji).

Konstytucja nasza, przewidując ten stan rzeczy, nadaje w tym okresie Prezydentowi Rzeczypospolitej część uprawnień władzy ustawodawczej. Mianowicie art. 44 konstytucji postanawia:

„Prezydent Rzeczypospolitej ma prawo w czasie, gdy Sejm i Senat są rozwiązane, aż do chwili ponownego zebrań się Sejmu (art. 25), wydawać w razie nagłej konieczności państwowej rozporządzenia z mocą ustawy w zakresie ustawodawstwa państwowego. Rozporządzenia te nie mogą jednak dotyczyć zmiany konstytucji i spraw, przewidzianych w art. 3 ust. 4 art. 4, 5, 6, 8, 19 ust. 2, art. 50 i 59 ustawy konstytucyjnej, ani też ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu”.

W dalszym ciągu powiedziane jest, że rozporządzenia takie tracą moc obowiązującą, jeśli nie zostaną złożone obsejmowi w ciągu dni 14 od jego pierwszego posiedzenia, lub też jeżeli zostaną przez Sejm uchylone. Co do tego, w jaki sposób to uchylenie ma się odbywać, czy przez uchwały samego Sejmu, czy też w drodze ustawy, a zatem także przez Senat, toczyła się zawzięta walka między Sejmem a Rządem około sprawy dekretu prasowego, w której to walce zabłysnął w całej pełni interpretatorski talent p. ministra Cera.

Ograniczenia rozporządzeń Prezydenta, wymienione w liczbach porządkowych artykułów Konstytucji, dotyczą: samorządu terytorjalnego (art. 3 ust. 4); budżetu (art. 4); poboru rekruta (art. 5); zaciągania pożyczek państwowych; zbycia, zamiany i obciążenia nieruchomości majątku państwowego; nałożenia podatków i opłat publicznych; ustanowienia ceł i monopolów; ustalenia systemu monetarnego i przyjęcia przez państwo gwarancji finansowej (art. 6); kontroli nad długami (art. 8); umów handlowych i celnych, oraz umów obciążających państwo pod względem finansowym, albo zawierających przepisy prawne, obowiązujące obywateli, względnie wprowadzających zmianę granic państwa lub dotyczących przymierzy z innymi państwami (art. 49 ust. 2); wypowiedzenia wojny i zawarcia pokoju (art. 50) i wreszcie konstytucyjnej odpowiedzialności ministrów przed Trybunałem Stanu (art. 59).

We wszystkich tych sprawach Prezydent nie może wydawać rozporządzeń nawet w czasie rozwiązania Sejmu. Musiałby mieć w tym kierunku specjalne pełnomocnictwa od Sejmu i Senatu których nie ma. Nie może Prezydent także zmienić ani Konstytucji, ani ordynacji wyborczej.

Czy i w jakim zakresie skorzysta Prezydent z danych mu przez Kon-

stytucję uprawnień ustawodawczych, tego nie można w tej chwili przesądzać. Z ogólnego kierunku opinii Rządu i zastrzeżonego kursu należy wnosić, że dekrety będą. Z aktualnych spraw wchodzi tu w grę osławiona ustawa o dzierzawcach rolnych, której Senat nie mógł zatwierdzić, a która wygasa z dniem 1 października b. r. Czy przed tym terminem nastąpi w drodze rozporządzenia Prezydenta przedłużenie dotychczasowej ustawy, czy wydana będzie nowa, to się okaże w ciągu września.

W sferach lewicowych przewidyją, że rozporządzeniem Prezydenta zostanie zniesiona ustawa o ochronie czystości wyborów, uchwalona przez

Sejm obecny jako protest przeciw nadużyciom, popełnionym przy poprzednich wyborach przez funkcjonariuszy administracji państwowej. Nie chce się wierzyć tym pogłoskom. Gdyby się one jednak sprawdziły, byłoby to bardzo znamienne przedsmak metod wyborczych. Mówi się także o zmianie przepisów prasowych, choć nie dyktuje ich „nagła konieczność państwa”, którą Konstytucja uznaje za konieczny warunek dekretów z mocą ustawy.

Jakiegokolwiek były dekrety, trzeba pamiętać, że los ich będzie zależny od nowego Sejmu. Dobry Sejm zniszczy i zmieni, co uzna za siośowne dla dobra kraju i obywateli.

Młodzież polska na Litwie w walce o polskość.

Prasa waleńska podaje, iż w Kownie zakończył się onegdaj 4 Zjazd polskiej młodzieży akademickiej Litwy. W zjeździe wzięło udział przeszło 150 osób. Zjazd m. in. jednomyślnie powołał rezolucję następującą: 4 Zjazd Polskiej młodzieży akademickiej stwierdza: 1) że wszelkie wysiłki społeczeństwa polskiego na Litwie, w celu zachowania młodemu pokoleniu oblicza narodowego na normalnej drodze, przewidzianej przez ustawodawstwo, zostało prawie zupełnie uniemożliwione, 2) że z powyższej racji grozi nam rychło i niechybnie wynarodowienie, 3) że walka o najdroższy skarb, jakim jest nasz język i świadomość naroduwa przejść winna — przykładem emigracyjnych lat przedwojennych — na teren

rodziny i życia prywatnego. 4 Zjazd polskiej młodzieży akademickiej Litwy uchwałił uznać za naczelny obowiązek całej uczącej się młodzieży akademickiej polskiej czynne szerzenie w swoim otoczeniu polskiej nauki czytania i pisania oraz wiadomości z historii narodowej i ojczystej i rzucił hasło „niech każdy z nas nauczy choć jedno dziecko polskie po polsku”. 4 Zjazd polskiej młodzieży akademickiej Litwy, stwierdzając, iż prasa i książka jest potężnym środkiem walki o utrzymanie narodowego stanu posiadania gorącą wyzywa i zobowiązuje całą młodzież do szerzenia polskiego słowa drukowanego wśród szerokiej warstwy ludności polskiej Litwy.

Mowa min. Kwiatkowskiego na kongresie Izby przemysłowych.

Na inauguracyjnym posiedzeniu kongresu Izby przemysłowo-handlowym w Polsce, zwanym również pierwszym Sejmem gospodarczym w Polsce wygłosił m. in. przemówienie minister przemysłu i handlu p. E. Kwiatkowski.

Wbrew oczekiwaniom nie miała mowa jego charakteru rewelacyjnego.

P. minister rozpatrywał ogólną sytuację gospodarczą świata, a na jej tle kryzys w Polsce.

Na bliższą uwagę zasługuje tylko ten punkt przemówienia p. ministra, w którym on poddaje krytyce stosunek administracji państwowej do życia gospodarczego.

Aparat biurokratyczny Polski jest ciężki — mówił p. minister — a jednolita organizacja i jednolita linja polityczna nie przeniknęły jeszcze i nie scharmonizowały dostatecznie wszystkich resortów. Syntetyzując wszystkie zarzuty, można by z dużą słusnością powiedzieć, iż administracja nie jest jeszcze dostatecznie przeniknięta myślą, że celem jej istnienia jest służba państwu, jest wyzwolenie wszelkich sił twórczych i zdrowych. Jest otwarcie dróg pracy, zarobku, wzrostu dobrobytu dla najszerzych warstw społecznych a wreszcie założeń, pieczenie spokoju i szybkiego wymiaru sprawiedliwości nie zaś wytwarzania

nie kasty rządzącej, uważającej społeczeństwo za obiekt swojej władzy.

Wobec tych wszystkich spraw, należy jednak z całym naciskiem podkreślić, że po pierwsze — biurokracja państwowa nie może być nigdy znacznie sprawniejsza, doskonalsza, bardziej wyrobiona, niż przeciętny poziom całego społeczeństwa; powtóre, że praca ona dziś w bardzo ciężkich warunkach materialnych i nader przy znacznym obciążeniu pracą; po trzecie, że i na tem polu dokonuje się postęp i poprawa, jakkolwiek powolna.

W dalszym ciągu wytknął p. minister również błędy sferom gospodarczym. Nie obeszło się przytem bez lekkiego porachunku z opozycją, która, zdaniem p. ministra, swojemi wystąpieniami przyniosła szkodę nie Rzadowi, ale państwu. Wkońcu przeszedł wbrew zasadzie swego szefa do maszkicowania programu polityki gospodarczej.

Tu p. minister nie powiedział nic nowego. Powtórzył tylko często przytaczane frazy o potrzebie sprawiedliwej reformy podatkowej rozbudowie samorządu gospodarczego, reformie taryfy celnej, dając przytem wyraz zasadzie, że zagadnienia rolnictwa przemysłu i handlu muszą być traktowane równorzędnie.

Projekt prohibicji w Warszawie.

(WYWIAD W ICEPREZYDENTA MIASTA P. TADEUSZA SZPOTAŃSKIEGO).

W związku z projektem przeprowadzenia plebiscytu w sprawie prohibicji na terenie Warszawy, zwrócił się do inicjatora tej akcji, wiceprezydenta miasta p. Tadeusza Szpotańskiego, z prośbą o kilka uwag na powyższy temat:

— Co skłoniło Pana Prezydenta do postawienia na porządku dzien-

nym w Warszawie sprawę prohibicji? — pytamy wstępnie.

— Informacje, które w tej sprawie posiada nasz Wydział zdrowia publicznego oraz jego opinia, która jest przeciw opinii rzeczoznawców, że „alkoholizm jest wielką klęską społeczną” i przyczyną „zwyródnienia”. Dane statystyczne wykazują

że jedna trzecia chorych umysłowo zawdzięcza swą chorobę wódecce, że 52 proc. alkoholików jest obciążonych nałogiem swym dziedzicznie, że w Niemczech blisko 42 proc. przestępców kryminalnych popełnia przestępstwo pod wpływem alkoholu, że wreszcie budżet szczególnie proletariackiej rodziny, obciążony jest ogromnie wydatkami na alkohol. Według opinii Wydziału Zdrowia ludność Polski pije z roku na rok więcej wódki, według zaś Państwowej Szkoły Higieny 15 proc. badanych dzieci używa stałe napojów alkoholowych. Ludność Warszawy wydała w roku 1920 na wódkę przeszło 71 milionów złotych. Niewątpliwie co najmniej połowa tego wydatku przy padła na ludność robotniczą. Nie też dziwnego, że władze policyjne stolicy znajdują na ulicach rocznie do 10.000 osób zatrzymanych alkoholem.

Cytuję Panu te dane z uzasadnioną wniosku, z którym Wydział Zdrowia na moje polecenie wystąpił. Jednocześnie jednak ma Pan odpowiedź na swoje pytanie.

— A jak Panie Prezydencie ustosunkowuje się magistrat do całego tego zagadnienia?

— Artykuł czwarty ustawy o ograniczeniu w sprzedaży i spożyciu może być uchwalony w granicach Warszawy przez Radę Miejską, na podstawie głosowania powszechnego. Uważałem więc, że obowiązkiem samorządu wobec danych naszego Wydziału, które panu przytoczyłem, dać możliwość wypowiedzenia się ludności w tej sprawie. Magistrat zebrał materiał dotyczący alkoholu i poinformował o tej sprawie mieszkańców. Teraz niech oni decydują. Na tem narazie kończy się rola samorządu. W tej chwili zaniem plebiscyt zostanie ogłoszony, mają głos związki, instytucje oświatowe, kulturalne, społeczne i t. d.

— Kiedy należy oczekiwać plebiscytu?

— Na to pytanie nie umiem panu w tej chwili odpowiedzieć. W każdym razie sprawa ta może być schowana pod zielone sukno.

— Zdaje się jednak, że z gmin polskich jedynie Pruszków wprowadził u siebie prohibicję?

— I podobno z doskonałymi rezultatami. Ale myli się pan. O ile wiem, ilość gmin, które zakazały sprzedaży alkoholu w Polsce, jest już dość znaczna; są to jednak prawie wyłącznie gminy ruskie w Małopolsce Wschodniej. (PAP).

Biskup śląski

KS. STANISŁAW ADAMSKI.

Ksiądz prałat Stanisław Adamski mianowany biskupem śląskim urodził się w r. 1825 w Zielonej Górze, pow. Szamotulskiego. Po ukończeniu seminarjum duchownego w Poznaniu został wikariuszem w Gnieźnie, gdzie rozpoczął już swoją działalność społeczno-gospodarczą. Przeniesiony z Gniezna do Poznania został najbliższym współpracownikiem ks. Piotra Wawrzyńskiego, niezapomnianej pamięci patrona spółek zarobkowych. Równocześnie bierze on udział w katolickim ruchu robotniczym. Kolejno zostaje ks. Adamski kanonikiem kapituły kolegiaty farnej, a następnie kanonikiem poznańskiej kapituły archidiecezjalnej. Ks. Adamski występował również często w obronie praw ludności katolickiej i był dwukrotnie karany przez Niemców za przekroczenie prasowe. Po śmierci ks. Wawrzyńskiego został następcą jego w Związku Spółek Zarobkowych i Gospodarczych, skąd ustąpił dopiero przed dwoma laty. Za zasługi położone na tem polu wybrano go patronem honorowym związku. Ks. biskup Adamski brał również czynny udział w życiu politycznym Wielkopolski. Po ustąpieniu Niemiec z Poznania został komisarzem naczelnej rady ludowej a następnie był posłem do Sejmu ustawodawczego, zaś od r. 1922 do 1927 senatorem. Ks. biskup Adamski znany jest i oceniany jako znakomity kaznodzieja.

AFORYZMY

Przed kilkanaście dni „Naprzód” został skonfiskowany za kilka aforyzmów. Część ich sąd zwolnił od konfiskaty i te właśnie „zwolnione” podaje obecnie „Robotnik”:

Warta: P. premier Piłsudski oświadczył, że przy posłach nie będzie stawiał wart. Bogu dziękaj! Przy generale Zagórskim była warta.

Odwaga: „Poseł jest stworzony na to, żeby głupio pytał i głupio mówił”. Zwolac posłów i powiedziec im to w oczy — byłoby tchórzostwem. Odwaga jest — powiedziec to walecowi w cztery oczy.

Honor: Być nieodpowiedzialnym za swe słowa i czyny.

Honor: Bieć bezbronnemu.

Honor: Obić lub zabić — „konstytucyjnie”.

Sancja: Pikielizski.

Idea: Pikielizski.

Czyste ręce: Pikielizski.

To, co najważniejsze: Rozpięte portki.

Sztuka rządzenia: Delektowanie się słownymi słowami.

ZYGZAKIEM.

OSWIADCZENIE PRZEDWYBORCZE.

Ruch w interesie ogromny
I politycznie namiętny.
A oto, co myśli o tem
Człek cichy, skromny, przeciętny:

Ponieważ nadchodzą wybory,
Mam prośbę wielką, przejmaj,
By się nie starał kto ze mnie
Uczynić posła do Sejmu.

Jestem człowiekiem prostym
I kocham ciszę i spokój,
Nie chciałbym więc, by mnie ktoś miał
Gdzieś tam straszliwie głęboko.

Nie chciałbym, by przeglądając
Pisma codzienne nad ranem,
Wyczytał czarno na białem,
Żem jest poprostu fajdanem.

Nie chcę, by w wrzasku srogim,
Gdy wszelka myśl trzeźwa głuchnie,
Powiedział ktoś, że Sejm właśnie,
W którym ja siedzę — cuchnie.

Nie chcę, by ktoś mi wmaiał
Okropne jakoby zbrodnie,
Naprzykład, że w ślubowanie
Mam niezapięte spodnie.

Bo można by iść do Sejmu
I wspólnie, lub walczyć z Beckiem.
Lecz, by prócz tytułu posła,
Mógł nadal zostać człowiekiem.

Ćw.

**JESZCZE W SPRAWIE „LEGJONÓW”
Polemika z p. inż. W. Janotą.**

(III). Przy budowie mieszkań spółdzielczych nie bogaci się zamożnych posiadaczy, lecz dach nad głową, i to własny dach, otrzymują ci, którzy właśnie w sposób najbardziej racjonalny oszczędzają zdobyte ciężką pracą zarobki.

Pan Janota przejawia zupełnie złą wolę z chwiłą, gdy pisze o 4 proc. funduszy własnych spółdzielni naszej. Pan J. wie dobrze, że pierwszy nasz dom został wybudowany za pożyczkę z ubezpieczalni w Król. Hucie w sumie 50 tysięcy złotych. Z sumy tej obciąża nas za ledwie 44 tysiące zł., gdyż 6 tysięcy zł. zostało potrącone nam jako spłata procentów i pierwszych rat. Ile jest wart pierwszy nasz dom, pan Janota może ocenić zupełnie dobrze.

Z kredytów, przyznanych nam przez Bank Gosp. Kraj. otrzymaliśmy dwie raty w sumie 150 tysięcy złotych. Za pieniądze te są wzniesione już pod dachem dwa domy, wykańcza się pod dach drugie dwa domy i pod trzeci dom założone są fundamenty. Jeżeli wziąć pod uwagę, że od czasu poświęcenia pierwszego naszego domu wkłady członków spółdzielni podniosły się do trzydziestu kilku tysięcy złotych (w każdym prawie dniu członkowie wpłacają), to prosty rachunek wykaże, że udział funduszy własnych spółdzielni wynosi zgóra 16 proc. kredytów. W chwili zaś, gdy ostatni raz rozmawialiśmy z panem Janotą o tej sprawie, stosunek ten wyrażał się w cyfrze nieco mniejszej, lecz w każdym razie nie w 4 proc. Jak nazwać sposób liczenia się przez pana Janotę? Przecież liczy się to co się ma, a nie to co się ma obiecać. To właśnie jest partyjne ujęcie kwestii panie Janota. Kredyty udzielane są przez Bank Gosp. Kraj. w sposób nadzwyczaj ogledny i weale nie lekkomyślny. Każda rata pożyczki jest wypłacana dopiero po skontrolowaniu przez delegata Banku należytego i racjonalnego zużycowania raty poprzedniej.

W jaki sposób pan Janota będzie zwalczał bolszewizm przy budownictwie prywatnym? — czy może przez płacenie przez robotnika 40—50 złotych miesięcznie za jedną ubikację w tym „małym domku na peryferjach miasta”? Trzeciście więcej krytycyzmu i sprawiedliwości szanowny panie! Co jest lepsze, czy umożliwienie zdobycia własnego dachu nad głową, przez płacenie rat budowlanych, o 50 proc. niższych od komornego w domu prywatnym, przez lat 25, czy też inaczej — odpowiedzą ci, na których pan Janota chciałby czynić swe eksperymenty antibolszewickie. Temi więc rzeczami możemy się chwalić panie Janota, a identyfikowanie naszych poczynań z poczynaniami władz miejskich z przed. roku 1928, zakawca do-

prawdy na wielką ironję, a raczej na aktualne polityczne nastroje autor.

Nie mogę pominąć kwestji kredytów budowlanych otrzymanych przez miasta sąsiednie i przez Dąbrowę Górniczą. To ostatnie miasto otrzymało nie 500 tysięcy złotych, lecz 780 tysięcy. Zaznaczylem już to powyżej. Jeżeli wziąć liczby ludności tych trzech miast, to stosunek pożyczek wypadnie chyba nie tak jak to przedstawia pan Janota. Z sum powyższych Bank Udzielowy w Dąbrowie rozdzielił w roku zeszłym 200 tysięcy złotych. Jak na ironję w tym samym numerze „Kurjera Zachodniego”, w którym pan Janota wygłasza swoje prawdy, umieszczona jest w kronice wzmianka o przesłaniu 100 tysięcy złotych przez tenże Bank Udzielowy jako pierwsza rata pożyczki na wodociągi w Dąbrowie. Jak więc wygląda oświadczenie pana Janoty o „wałe z pewną spółdzielnią kredytową” i temi „ustawowami pogwałceniami”? Sądzę, że reklama którą pan, panie Janota, „robi” Bankowi Udzielowemu jest wręcz szkodliwa. Władze tej instytucji chyba wielkiej wdzięczności dla autora nie czują i jego wystąpienia nie pochwalają. Więcej taktu panie Janota!

O demagogii mogliśmy nie mówić, lecz wobec tak ciężkiego zarzutu, muszę stwierdzić, że pan Janota wie najlepiej o przydziałach kredytów państwowych. Wałka zaś jego z kredytami dla spółdzielni przypomina bardzo pojęcie Kalego o dobrem i złem. O ofiarach dla państwa w postaci podatków lepiej nie mówić. Pan Janota miałby rację, gdyby budżet państwa (nie tylko naszego) był oparty na podatkach bezpośrednich. Wiemy, że podatki pośrednie stanowią

podstawową część każdego budżetu państwowego. Pan Janota dobrze rozumie, że utrzymanie państwa nie jest przywilejem tylko tych sfer, których tak zapamiętale broni. Jak więc nazwać postępowanie pana Janoty, jeżeli moje jest „demagogją”?

O tych środkach publicznych, „marnowanych” jakoby dla spółdzielni naszej, pan Janota wie najlepiej, że pochodzą one ze specjalnych dodatków do podatków. A ktoż te podatki płaci? Przypomnę panu Janocie jego własne zdanie na kogo zostały przetrzone ciężary z urzędzenia wodociągów miejskich. Otóż panie Janota, te „marnowane” środki są częściowym zwrotem sum pobranych w formie dodatków podatkowych od tych którzy mieszkają i mieszkać będą w naszych domach.

Na drodze, po której kroczymy, bezwzględnie przyczynimy się choć w małym stopniu do podniesienia dobrobytu mas pracujących i niech autor wierzy, że życie w Polsce musi być inne. Nie wolno nam myśleć tylko o inicjatywie prywatnej (780 tysięcy złotych kredytów panie Janota!), lecz inicjatywa zbiorowa, oparta na zdrowych zasadach spółdzielczości, musi mieć należyte zrozumienie i uznanie. Możecie nas panowie autorzy nienawidzić, lecz szanować nas musicie. Pan zaś, panie inżynierze, swem postępowaniem nie dopnie tego, żeby Polska była... — nie chcę być takim jak pan i dlatego zdania nie kończę.

Na tem moją polemikę kończę. Więcej panom odpowiadać nie będę, wierząc, że życie samo i nasze czyny przekonają nie was, lecz ludzi dobrej woli o słuszności i doniosłości naszej idei.

Ludwik Berbecki.

Akcja wyborcza

STRONNICTWA NARODOWEGO.

Dnia 1 września przed południem odbyło się w Warszawie pod przewodnictwem prez. Rybarskiego posiedzenie posłów i senatorów Klubu Narodowego, poświęcone omówieniu sytuacji politycznej w związku z rozpisaniami wyborami.

Tego samego dnia po południu odbyła się konferencja prasowa, w której wzięli udział liczni przedstawiciele narodowej prasy stołecznej i prowincjonalnej. Przedmiotem konferencji była kampanja prasowa w okresie wyborczym.

Dnia 2 września obradował zarząd główny Stronnictwa wspólnie z prezesami i delegatami zarządów Okręgowych. Przewodził przez Stronnictwa, p. Joachim Bartoszewicz. Zarząd zamianował komisarzy wyborczych na cały obszar państwa i ustalił techniczne zasady akcji wyborczej.

Dnia 3 września odbyło się posiedzenie komitetu politycznego Stronnictwa Narodowego pod przewodnictwem prezesa p. Bartoszewicza. Komitet postanowił wystąpić do wyborów samodzielnie z własną listą narodową. Ustalono również słosunek do innych ugrupowań wyborczych. Szczególniejszą uwagę poświęcił komitet polityczny taktyce wyborczej stronnictwa na kresach wschodnich.

Cztery powyższe zebrania stanowią początek akcji wyborczej Stronnictwa Narodowego, która niezwłocznie przeniesiona została na teren okręgów.

× **KANDYDACY DO SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ MUSZĄ MIEĆ ŻELAZNE ZDROWIE.** Ministerstwo spraw wewnętrznych zawiadomiło wojewodów, że Ministerstwo poczt i telegrafów stwierdziło, iż coraz częściej zdarzają się wypadki, że kandydaci do służby pocztowo-telegraficznej, uznani przez lekarzy urzędowych za zdolnych do służby, po kilku miesiącach służby stają się niezdolnymi do pracy z powodu stwierdzonego u nich znowu urzędowo, złego stanu zdrowia.

W związku z tem Min. spraw. wewn. za leca wydać jak najbardziej kategoryczne polecenie lekarzom urzędowym drobiazgowego badania i bardzo ostrożnej kwalifikacji kandydatów do służby państwowej.

× **Z ŻYCIA T-WA ARTYSTYCZNEGO W BEDZINIE.** W sobotę, dn. 6 bm. w lokalu Towarzystwa Dobroczyńności na Górze Zamkowej (parter) o godz. 19 odbędzie się nadzwyczajne zebranie członków, w celu zorganizowania sekcji scenicznej, oraz omówienia innych pilnych prac w nadchodzącym sezonie. Jednocześnie przyjmują się zapisy do chóru nowych członków. Członkowie proszeni są o jaknajliczniejsze i punktualne przybycie. Cześć pieśni! Zarząd.

× **ZATARG ROLNIKÓW W CZELADZI ZE STAROSTWEM.** W związku z zatargiem wśród rolników czeladzkich i zawięzaniem w urzędowaniu członków h. komitetu rolników, którzy za opór ukarani zostali grzywna, przez starostwo, poszkodowani wrócili się ze skargą do województwa. Wczoraj urząd wojewódzki nadesłał do starostwa orzeczenie w tej sprawie, oddalając skargę odwoławczą h. komitetu, wobec czego starostwo przy stało do ściągnięcia nałożonych kar, oraz stosowania dalszych represyj.

× **RADA MIEJSKA W SOSNOWCU.** 41 plenarne posiedzenie Rady miejskiej miasta Sosnowca odbędzie się we wtorek, dnia 9 września rb. w sali posiedzeń Rady miejskiej, z następującym porządkiem obrad: wybór członków i zastępców do 34 obwodowych komisji wyborczych, wnioski magistratu w sprawie wydatków na wybory do Sejmu i Senatu, uchwalenie w drugim czytaniu statutu specjalnych dopłat na pokrycie założenia wodociągów i kanalizacji, uchwalenie w drugim czytaniu statutu o opłatach od adjacjentów za udział w kosztach utrzymania dróg miejskich, w sprawie zwolnienia zarządu okr. Polskiej Macierzy szkolnej od podatku aljenacyjnego, podanie zespołu artystów teatru „Arlekin” o umorzenie podatku od przedstawień z dnia 8 i 9 czerwca rb., podanie A. Kozłówny w sprawie przyznania odprawy z powodu śmierci ojca, b. robotnika miejskiego, wnioski magistratu w sprawie ustalenia podatku od biletów wstępu na przedstawienia rewjowe urządzane w „Arlekinie”, w sprawie obniżenia podatku od niezabudowanego placu, należącego do M. Galkowickiej.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

6 Sobota	Dziś Zacharjasza Pr.
	Jutro Jana M.

Wschód słońca 4 m. 54.
Zachód „ 18 m. 14.

Kinoteatry w Zagłębiu
wyswietlają dziś:
Kino „Zagłębia” — „Król gór”.
Kino „Palace” — „Gehonna duszy”.
Kino „Miraz” — „Noce bezsenne — noce szalone”.
Kino „Czary” — „Huragan”.

PROGRAM RADJOWY
KATOWICE.

na sobotę 6 września 1930 r.
11.58 — Sygnał czasu z Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie oraz hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie. 12.05 — Koncert z płyt gramofonowych. 15.00 — Komunikat meteorologiczny (P. R. Warszawa). 15.10 — Przerwa. 16.00 — Komunikaty Polskiego Związku Zwyczajnych Gospodarczy Woj. Śl. 16.20 — Koncert z płyt gramofonowych. 17.00 — Słuchowisko dla dzieci i młodzieży p. t. „Krasnoludek sierpień” (P. R. Warszawa). 17.30 Skrzynka pocztowa Radio stacji Katowickiej dla dzieci. Ciozia Hela omówi listy od słuchaczy najmłodszych. (Helena Reuttl). 18.00 — Nabożeństwo z Ostrej Bramy w Wilnie. 19.00 — Codzienny odcinek powieściowy. 19.15 — Rozmaitości, zapowiedź programu na dzień następnny, komunikat Teatru Polskiego oraz przegląd wiadomości. 19.30 — Dr. Witold Wilkosz, Prof. Uniw. Jag.: „Płyty gramofonowe dawniej a dzisiaj” (z demonstracjami). Zegar z Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie wybije godzinę ósmą. 20.00 — Intermezzo muzyczne. 20.15 — Muzyka lekka (P. R. Warszawa). 22.00 — Feljton p. t. „Premjera w teatrze” — wygl. p. Marjusz Maszyński (P. R. Warszawa). 22.15 — Komunikat meteorologiczny z Warszawy, zapowiedź programu na dzień następnny oraz nagrogram. 25.00 — Muzyka taneczna (P. R. Warszawa).

× **PIELGRZYMKI NA JASNĄ GÓRĘ.** Wczoraj po mszy św. z kościoła czeladzkiego wyruszyła pieszka pielgrzymka na Jasną Górę, w liczbę około 150 osób. Z pielgrzymką poszedł ksiądz, orkiestra oraz 16 furmanek taboru.

× **SPIS WYBORCÓW.** Wczoraj magistrat czeladzki przystąpił do sporządzenia spisu wyborców, którego dokona siedmiu specjalnie zaangażowanych urzędników. Spisy prowadzone są po domach Magistrat dokonał już podziału miasta na obwody głosowania, których jest siedem.

Teatr Polski w Katowicach

Sobota, dnia 6 b. m. — „Żydówka” występ A. Dobosza o godz. 19.30.
Niedziela, dnia 7 b. m. — „Faust” występ Tadeusza Szymanowicza o godz. 19.30.

Konfiskata czy zajęcie

„KURJERA ZACHODNIEGO”?
W dniu wczorajszym o godz. 9 rano przybyła do „Kurjera Zachodniego” policja żądając wydania wszystkich egzemplarzy z polecenia starostwa. Przedstawiciel policji nie okazał żadnego dokumentu z decyzją p. starosty lub p. prokuratora.

Do wieczora nie otrzymaliśmy żadnego zawiadomienia ze starostwa na jakiej podstawie dokonano konfiskaty pisma i za jakie przekroczenie tymczasowej ustawy prasowej z roku 1919. Policja skonfiskowała poza tem „Kurjer Zachodni” w kioskach i u sprzedawców ulicznych.

Jak nas poinformowano ustnie w starostwie, „Kurjer Zachodni” podobno skonfiskowany został za pewien występ w artykule wstępnym p. t. „Zapowiedzi wyborcze”.

× **ZARZĄD ZWIĄZKU PODOFICERÓW REZERWY** Kola Sosnowiec, wzywa za naszym pośrednictwem podoficerów Kola Sosnowiec do, stawienia się na zbiórkę przed dworcem jutro o g. 11 celem wzięcia udziału w manifestacji przeciw zakusom Niemiec na całość granic Polski.

× **POLSKIE MORZE I JEGO ZNACZENIE DLA KRAJU.** Związek młodzieży pracującej „Jedność” w Sosnowcu, przy ulicy Mariackiej l. 1 urządza w dniu 6 bm. tj. w sobotę o godz. 8 wieczorem od czyt. na temat: „Polskie morze i jego znaczenie dla kraju”, który zostanie wygłoszony przez specjalnego prelegenta Ligi morskiej i rzecznej oddział w Sosnowcu. Organizatorzy proszą o liczny udział członków i gości.

Dziś Godz. 22.00
w RADJO Marjusz Maszyński

× **NOWY LOKAL K. K. O.** Przed kilku dniami biuro Kom. Kasy Oszczędności w Czładzi przeniesione zostały do nowego lokalu, w gmachu p. Konarzewskiego, w rynku i czynne są codziennie, w godzinach urzędowych. Nowy lokal Kasy przedstawia się okazale.

Na tropie sekty martynistów w Sosnowcu

Geometra, który jednocześnie uprawiał czarną magję

Jak już dwukrotnie donosiliśmy, w Warszawie ujawniono bezbożną sektę t. zw. martynistów, uprawiających kult szalana.

Na czele sekty tej stoi niejaki Czesław Czyński, osobnik o kryminalnej przeszłości, trudniący się zawodowo hipnotyzmem i okultyzmem.

Jak wiadomo, władze śledcze w Warszawie przystąpiły do oficjalnej akcji przeciw satanistom. Również i wydział śledczy w Sosnowcu na podstawie pewnych danych przystąpił do śledztwa w tej sprawie.

Onegdaj przeprowadzono rewizję u Stanisława Jastrzębiec-Kozłowskiego, zamieszkałego w Sosnowcu przy ul. 1 Maja, z zawodu geometra. Kozłowski, człowiek już starszy, liczący ponad 60 lat, od dłuższego czasu chory na nogi, nie zajmuje się już pracą zawodową.

Dla nikogo w Sosnowcu nie było tajemnicą, że

Kozłowski zajmował się hipnotyzmem i okultyzmem, nie było jednak podstaw, aby przypuszczać, że jest on członkiem martynistów.

Przeprowadzona jednakże w jego mieszkaniu rewizja dostarczyła wiele dowodów, stwierdzających jego udział w stowarzyszeniu martynistów Kozłowski posiadał, oprócz swego nazwiska pseudonim

dr. Petersen i tytułował się doktorem nauk hermetycznych oraz profesorem honorowym akademii magji tajemnej w Bucharze.

Podczas rewizji znaleziono u Kozłowskiego odpowiednie dokumenty, wydane przez ową akademię bucharską. Jako honorowy profesor akademii magji tajemniczej,

Kozłowski odznaczony był gwiazdą emira Buchary.

Poza przytoczonymi powyżej dokumentami u Kozłowskiego znaleziono legitymację sekty martynistów.

Jak się okazało Kozłowski był członkiem w tajemniczym i posiadał tytuł mistrza.

W czasie rewizji znaleziono u Kozłowskiego liczną korespondencję, między innymi

Przed wyborami

KONFERENCJA W STAROSTWIE.

W związku z rozpoczętą akcją wyborczą wczoraj odbyła się w starostwie będziańskim konferencja z udziałem p. starosty Boxy i referenta wyborczego starostwa dr. Bałowskiego oraz przedstawicieli magistratów, wójtów i sekretarzy gmin.

P. starosta zapoznał zebranych z akcją wyborczą i techniczną stroną wyborów oraz z obowiązkami ciążącymi na samorządach.

× ŚWIETLICZANIE W GRODZCU. Dnia, tj. dnia 6 bm. o godz. 6 wiecz. w szkole nr 1, odbędzie się walne zebranie wszystkich członków. Ze względu na zapoczątkowanie pracy powakacyjnej, prosimy koniecznie liczne przybycie.

× NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. Onegdaj w cegielni Glejczera Abrahama w Niwce miał miejsce nieszczęśliwy wypadek. Zatrudniony tam mianowicie w charakterze robotnika Edwarda Tamborow manipuluje przy maszynie parowej postradał prawą rękę powyżej łokcia którą urwały mu tryby maszyny. Ofiarę wypadku przewieziono do szpitala.

× ECHO ARRESTOWANIA MAŁŻENSKIEJ PARY ZŁODZIELI. W związku z aresztowaniem małżonków Grygierów, którzy dokonali bezczelnej kradzieży u dr. praw. Dworzańskiego w Katowicach, o czym donosiliśmy, policja stwierdziła że w Czeladzi mieszka brat Grygiera, u którego para złodziejka prawdopodobnie chciała szukać chwilowego schronienia. Śledztwo potwierdziło całkowicie nasze pierwotne doniesienia, przyczem złodziejki przybrano w więzieniu.

list od głównego mistrza martynistów w Lionie, listy od Czesława Czyńskiego w Warszawie oraz wielu innych osób,

podpisujących się jako członkowie sekty martynistów lub nie.

Oprócz licznej korespondencji i dokumentów znaleziono u Kozłowskiego

wiele rękopisów różnych utworów podejrzanej treści, pisanych jego własną ręką.

Pozatem w czasie rewizji zakwestjonowano Kozłowskiemu różne

kabalistyczne rysunki, zaopatrzone tajemniczymi podpisami, oraz figurami zwierząt i odwróconych trójkątów.

Na jednym z takich rysunków, znajdując się w środku fotografii Kozłowskiego, z przed kilkunastu lat.

W bogatym zbiorze Kozłowskiego nie brak również albumów pornograficznych fotografii. Zabrano również dwa fezy oraz szpadę, które służyły widocznie, jak można wnioskować z doniesień pism warszawskich, do

odprawiania tajemniczych praktyk sekcjarskich.

Ze względu na olbrzymi materiał, trudny jednocześnie do przetrawienia, śledztwo potrwa dłuższy czas i ze zrozumiałych względów utrzymanie będzie w tajemnicy.

Kozłowski pozostawiono na wolnej stopie.

„Expres Zagłębia” ogłupiający systematycznie swych czytelników, zaś słyszący o dochodzeniu prowadzonym przez miejscowy wydział śledczy, doniósł w niezwykle sensacyjnej formie we wczorajszym numerze „o aresztowaniach i rewizjach w Zagłębiu Dąbrowskim”, podając jednocześnie opis rzekomo znalezionych sprzętów rytualnych oraz o wyuzdanych praktykach z udziałem kobiet, między innymi o t. zw. czarnej mszaki. „Rewelacje” te przedrukowane zostały żywcem z „Expresu Porannego”, wychodzącego w Warszawie, gdzie ujawniono podobne praktyki i podane jako lokalne.

Jak widać „Expres Zagłębia” nie przebiera w środkach, aby czytelników swych... tumanić.

Znany kasiarz - bandyta

ujęty przed pocztą w Sosnowcu

Wczoraj o godzinie 9 rano na ulicy 3-go Maja, przed budynkiem poczty w Sosnowcu dość liczni o tej porze przechodnie byli świadkami oryginalnego zajścia. Oto w pewnej chwili dość pokąźnie wyglądający mężczyzna skierował swe kroki szybko do dwóch osobników, z których jeden był atletycznej budowy. Osobnicy ci, widząc podchodzącego do nich mężczyznę

rzucili się gwałtownie do ucieczki.

Jeden z nich zdołał zbiec, drugi zaś mający wygląd atlety, został zatrzymany przez ścigającego przy pomocy trzech przechodniów, poczem zakuty w kajdanki odprowadzony do pobliskiego wydziału śledczego. Dla mimowolnych świadków tego widowiska, cała ta historia zakrawała na scenę filmową.

W rzeczywistości jednak zajście to przedstawiało się następująco: Oto jeden z wywiadowców, patrolując ulicę 3-go Maja, ujrzał w pewnej chwili przed pocztą dwóch osobników, z których jeden wydał mu się dobrym znajomym. Będąc mianowicie, w swoim czasie w Warszawie, w tamtejszym urzędzie śledczym znał groźnego bandytę, a zarazem kasiarza i włamywacza niejakiego

Adama Stempla.

Jeden z dwóch osobników był tak podobny do Stempla, że wywiadowca, nie zwlekając ruszył do nich usiłując ich zatrzymać. Również i Stempel poznał wywiadowcę i dlatego też ze swym kolegą rzucił się do ucieczki.

Wywiadowca jednak, nie dając za wygraną pobiegł za uciekającymi i zdołał dogonić Stempla. Wówczas bandyta

uderzył wywiadowcę t. zw. bykiem w brzuch.

Uderzenie to dzielnie wytrzymał wywiadowca i ponowił atak na bandytę. Następnie przy pomocy trzech mężczyzn, którzy zorientowali się w istocie zajścia, obezwładnił bandytę i założył mu na ręce kajdanki.

Doprowadzony do wydziału śledczego bandyta wyparł się początkowo, jakoby był tym za którego wziął go wywiadowca i okazał dowód osobisty, wystawiony przez komisariat Rządu w Warszawie

na nazwisko Pawła Jarocińskiego.

Wkrótce jednak, gdy po przejrzaniu albumu przestępców znaleziono tam fotografię Stempla i okazano ją bandycie, ten przyznał się, że jest rzeczywiście tym za kogo go wzięto.

Aresztowany Stempel w wieku 44

lat, jest znanym bandytą i kasiarzem, mającym na sumieniu niejedno przestępstwo. Między innymi

zastrzelił o policjanta.

Skazany na 8 lat więzienia Stempel odsiadywał karę w więzieniu poznańskim, skąd uciekł w 1925 roku. Od tego czasu ukrywał się, dokonując napewno szeregu przestępstw. Aresztowany bandyta poszukiwany był przez urzędy śledcze w Warszawie i Poznaniu.

Przy Stemplu znaleziono rewolwer, dwa zapasowe magazyny, 25 naboju,

oraz wytrychy i procezyjne narzędzia kasiarskie. Z posiadanego rewolweru Stempel usiłował zrobić użytek w chwili ścigania go przez wywiadowcę, nie zdążył jednak wyjąć go z kieszeni.

Dowód na nazwisko Jarocińskiego był sfałszowany.

Aresztowany bandyta zostanie przesłany pod silną eskortą do dyspozycji urzędu śledczego w Warszawie. Za zbiegłym towarzyszem Stempla policja zarządziła pościg.

NA EKRAPIE.

„KRÓL GÓR”

W KINIE „ZAGŁĘBIE”.

Niepotrzebnie kierownictwo kina „Zagłębia” w ogłoszeniach swych tłumaży się brakiem filmów dźwiękowych, gdy daje tak kapitalny film, jak „Król gór” z Barrymoorem. Obraz jest pełen siły i wyrazu, jak zwykle, kiedy gra Barrymoore.

„Król gór” ma prócz pięknych widoków górskich i tę dobrą stronę, że się nie „kończy dobrze”... pociągnięciem, co już jest mdłe i nudne.

Na estradzie udane popisy śpiewaków. Ciągłe jeszcze piękny głos p. Wojnowskiej nagradzany jest oklaskami. Bardzo dobra jest p. Orska, wzorująca się w interpretacji piosenek na Zuli Pogorzelskiej.

(C.)

× KOSZTOWNA ZABAWA. 59-letni Jan Heliszek z Hajduka, przyjechałszy onegdaj do Będzina, pomimo swego poważniejszego wieku zawarł znajomość z dwoma dziewczętami lekkich obyczajów Agnieszką Pełczyńską i Katarzyną Niconiówną, które zaprowadziły go do swojej meliny Anny Masty (Malachowskiej 59). Po aresztowaniu się wódka Heliszek zasnął a ocknąwszy się skonstatował brak 250 zł., które wziął z domu na zakupy. O przygodzie swej żądny wrażeń staruszek zawiadomił policję.

JESIENNE GODY

CUKIER

Oszczędność czasem służy,
czasem przez nią tracisz:

Co oszczędzisz na cukrze —
to zdrowiem dopłacisz.

OWOC

Przypominamy sezon smażenia doskonałych konfitur, kompotów, soków i marmolad z renekłodów, mirabali, brzoskwiń, jabłuszek rajsskich, głogu, dereni, jeżyn, jabłek, melonów, arbusów, śliwek, pigw, borówek, pomidorów, ziórawiny, jarzębiny i t. d.

4252

Teatr miejski

W SOSNOWCU.

Dyr. Roman Tański bawiący obecnie w Warszawie zawarł z związkiem artystów scen polskich konwencję na prowadzenie teatru miejskiego w Sosnowcu. W tej chwili finalizuje już umowy z zespołem, który w najbliższych dniach zje dzie do Sosnowca, by rozpocząć pracę nad repertuarem. Z otwarciem sezonu zwleka jeszcze dyrekcja a to na skutek zapowiedzianego przez Magistrat remontu gmachu teatru. Najprawdopodobniej jednak, otwarcie nastąpi w czwartek dn. 18 bm.

Dyrekcja zakontraktowała cały szereg nowych, niegranych jeszcze u nas sztuk autorów polskich i obcych; również kupiła już kilka projektów dekoracyjnych znanego artysty - malarza „Reduty” p. H. Zwolińskiego.

„Zagłębie szaleje”

TEATR REWJI „ARLEKIN”.

Drugi program w obecnym sezonie w teatrze rewji „Arlekin” w Sosnowcu istotnie dowodzi o podnoszeniu się poziomu artystycznego tego teatru, choć podobno to wszystko co obecnie podziwiamy, nieczem jest w porównaniu do tego co będzie.

W reżyserji zauważyć można jednak już obecnie lwi pazurek p. Omita, choć zbyt mało czasu było na to, aby wy dobyć wszystkie walory, które reprezentuje sobą obecny zespół artystów. W dalszym ciągu są pewne defekty dekoracyjne, ale natomiast trzeba przyznać, że w wykonaniu znać dużo pracy i sumienności.

Doskonale wykonane są: „Czarny Bimbambulla”, (H. Wieczorkówna, K. Bałjon), „May - Wong” (Wieczorkówna, Karsafinolf i „Arlekinietka”) i „Białe niewolnice”. Gorzej pomyślane jest inscenizacja „na uciecie Baltazara”. Mało estetyczna i cokolwiek niesmaczna.

Całości jednak lepsza od pierwszego programu i czyni ogólne wrażenie zupełnie dobre.

ZE SPORTU.

POWITANIE DZIELNYCH SPORTOWCÓW. W niedzielę, dnia 7 września b. r. między godz. 11 a 12 w południe koło pomnika Kościuszki w Dąbrowie Górniczej odbędzie się powitanie kolarzy T. S. „Dąbrowa”, wracających z wycieczki krajoznawczej po Polsce. Przyjaciół sportowców, a szczególnie kolarzy zarząd T-wa Sport. „Dąbrowa” uprzejmie zaprasza do wzięcia udziału w powitaniu dzielnych sportowców.

Popierajcie L. O. P. P.

Kronika Zawiercia.

× **KWESTA NA BIBLIOTEKĘ P. M. S.** W niedzielę 7 bm. odbędzie się kwesta u liczna na kupno książek celem uzupełnienia biblioteki Polskiej Macierzy Szkolnej. Każdy, kto rocznie donosił znaczne czytelnictwa, a takich nie powinno braknąć w Zawierciu, przyczyni się bodaj najskromniejszą ofiarą na ten cel. Będzie to jedna z niewielu kwest, godnych najmocniejszego poparcia. Przygotujmy się do niej.

× **Z MAGISTRATU.** Lawnik p. Hajdaszki, który barwił wraz z delegacją bezrobotnych w Warszawie w Ministerstwie pracy i opieki społecznej, celem wyjednania dalszych zasiłków w niezmięszonę wysokości, powrócił wczoraj. Delegacja nie uzyskała audjencji u p. ministra, przyjął ją natomiast nacelnik wydziału p. Wojnarowski, który przyrzekł, że Ministerstwo poczyna starania o zasiłki dla wszystkich miast województwa Kieleckiego. Konkretnych oświadczeń nie otrzymano.

× **POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ.** Dnia o godz. 8-ej wieczorem odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej z następującym porządkiem: odczytanie protokołu poprzedniego posiedzenia; korespondencja; wybór lawnika; statut podatku od ładunków kolejowych; statut opłat administracyjnych; uchwała o opłatach za korzystanie z urządzeń miejskich do sprzedaży mięsa mniej wartościowego; wybór komisji do oszacowania 2 placów: miejskiego i Tow. „Szkoła Średnia” w Związku z ich zamianą; komunikaty. Zebranie to, jako zwolane w drugim terminie, będzie prawomocne bez względu na kęzbę obecnych radnych.

× **SZTANDARY I ULOTKI KOMUNISTYCZNE.** Zdawało się, że ruch komunistyczny został już w Zawierciu zupełnie zlikwidowany. Ażi wczorajszej nocy zwolennicy Marksa, Lenina i Trockiego znów dali znać o sobie. Z okazji proklamowanego przez moskiewskich komosmolców „święta” w dniu 7 września wydruki zostały sztandary komunistyczne z antypaństwowymi napisami. Sztandary przyrzucono były do przewodników elektrycznych. Policja zauważyła je szybko i usunęła. Też nocy rozrzucono po mieście ulotki, wydane przez „Dzielnice Zawiercia Związku Komunistycznej Młodzieży”. Ulotki pisane były na hektografie i zawierają zwykle komunały, wspominają również o zajęciach wielkopiątkowych w Zawierciu. Część ulotek, rozrzuconych przy ul. Kopernika, policja skonfiskowała.

Kronika Głuska.

Przeciw zakusom NIEMIECKIM.

W związku z ostatnim prowokacyjnym przemówieniem niemieckiego ministra Treviranusa oraz wobec dążeń Niemców do zmiany granic i zakusów na ziemi polskie Towarzystwo gimn. - sportowe Sokół w Olkuszku organizuje w niedzielę dnia 14 bm. wielką manifestację.

W związku z tem zarząd Sokola zaprasza za naszym pośrednictwem wszystkie organizacje olkuskie do wzięcia udziału w konferencji, która odbędzie się w niedzielę dnia 7 bm. tj. jutro w sali Sokola na której zostanie omówiony program manifestacji.

× **OSOBISTE.** Inspektor szkolny p. Karaszewicz wrócił z urlopu i objął urzędowanie. Obecnie korzysta z 6-cio tygodniowego urlopu wypoczynkowego. P. Sa wicki, zastępca inspektora szkolnego.

× **NOWE ETATY SZKOLNE.** Z początkiem obecnego roku szkolnego, inspektorat szkolny w Olkuszku otrzymał na cały powiat tylko 8 nowych sił nauczycielskich, z czego przypadła na Olkusz do szkoły powz. nr. 1 jedna siła. W porównaniu z frekwencją dzieci wstępujących w tym roku do szkoły, ilość nowych etatów jest niska tak, że nauczycielstwo czeka intensywna praca przez cały rok.

× **Z TOW. SPIEW. „HEJNAŁ”.** Na zebraniu zarządu Tow. „Hejnał” w dn. 3 bm. poza omówieniem spraw związanych z działalnością T-wa, postanowiono zwołać ogólne nadzwyczajne zebranie członków w dniu 14 bm. (do Resursy) na godz. 10 rano, celem omówienia programu pracy na sezon 1930-31. Poza tem przyjęto obranym przez komitet ob-

chodu roczny wymarsz pierwszej kadrowki, partyturę pieśni polskich z odpowiednią dedykacją, jako podziękowanie za udział „Hejnału” w akademii. Zebraniu przewodniczył prezes „Hejnału” p. Milbrandt.

× **BESTJALSKIE POBICIE STARUSZKI.** W dniu 3 bm. do szpitala św. Błażka w Olkuszku przywieziono furmanką 69-cio letnią Franciszkę Pieniążek z Jerzmanowic, gm. Sułoszowa z głęboką raną na głowie i podrapaną twarzą. Karygodnym jest fakt, że przywołujący, niezsześliwą staruszkę pozostawili na schodkach przed szpitalem i sami odjechali szybko. Ofiarę bestjałskiego pobicia zamieściła służba szpitalna do sali, gdzie w dwie godziny zmarła, nie wyjawiając sprawców pobicia. Wdrożone zostało energiczne dochodzenie, celem wyjaśnienia tajemniczej sprawy.

× **SEZONOWE KRADZIEŻE PIERZYN I PODUSZEK.** W nocy z 1 na 2 bm. przy pomocy oderwania okna popełniona zo-

stała kradzież 7 poduszek, wartości około 600 zł. na szkodę Piotra Sypnia w Gólczewach — Nadmlynie, gm. Rabsztyn. Sprawców nie ujęto. Poza tem w Chrząstowicach, gm. Jangrot jednej nocy popełniono szereg kradzieży, a mianowicie: na szkole Stanisława Szatana 2 pod. i 2 jaśków, Jadwidze Pacia jednej pierzyny i 2 poduszek, Leokadij Tarnówka 2 pierzyn i 5 poduszek, Janowi Bilczyńskiemu 2 poduszek. Złodzieje dostali się do mieszkań za pomocą oderwania okna. Dochodzenie ustaliło, że wszystkich kradzieży w Chrząstowicach dokonali dwaj zawodowi złodzieje z Klucz: Jan Majcherkiewicz i Jan Ściażko, których ujęto. Skradzionej pościeli nie odebrano.

× **ZA LICHWĘ.** Róża Federman z Olkusza została skazana przez Sąd powiatowy w Olkuszku w dn. 3 bm. na 50 zł. grzywny za pobieranie lichwiarskiej ceny za chleb. Ponadto wyrok ma być wywieszony w jej sklepie na przeciąg 2 tygodni.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Nowa ustawa o spółkach akcyjnych a Bank Polski.

Bank Polski rozesłał do spółek akcyjnych okólnik następującej treści:

„W dniu 1 stycznia 1931 r. upływa termin uzgodnienia statutów istniejących spółek akcyjnych z nowym prawem o spółkach akcyjnych (Rozp. Prez. Rzplitej z 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 59-49 poz. 385). Stosownie do art. 170 ustęp 5-ty i 6-ty ustawy o spółkach akcyjnych — po upływie tych terminów — sprzeczne z przepisami tego prawa postanowienia statutu nie będą miały mocy prawnej, a spółka akcyjna, która w istotnych punktach nie uzgodni swego statutu z nowym prawem, może nawet ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek ministra przemysłu i handlu.

Ze względu na krótki okres czasu, pozostający do uzgodnienia i zarejestrowania nowych statutów obecnie

istniejących spółek akcyjnych, można przewidywać, iż pod koniec r. b. sądowno wydziałły rejestrowe będą za rzucone nawałem pracy, wskutek czego rejestracja tych nowych statutów może przeciągnąć się znacznie poza wyznaczony ustawą termin prekluzyjny. Ponieważ Bank Polski po dniu 1 stycznia 1931 r. nie będzie mógł uważać za ważne tych postanowień danych statutów spółek akcyjnych, które nie zostaną uzgodnione z przepisami nowego prawa (np. o ile chodzi o sposób podpisywania i zastępowania spółki) akredytowane spółki akcyjne, które nie uzgodnią i nie zarejestrują na czas swoich statutów, mogą być wskutek tego narzucone na wstrzymanie kredytów. Z tych względów zwraca się uwagę na konieczność jaknajszybszego uzgodnienia i zarejestrowania nowych statutów”.

Pojazdy mechaniczne w Polsce.

Ministerstwo robót publicznych opracowało statystykę pojazdów mechanicznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na dzień 1 sierpnia b. r. Według tej statystyki na terenie państwa kursuje obecnie, oprócz pojazdów mechanicznych wojskowych, 19.283 samochody osobowe prywatne, 7.282 drożki samochodowe, 6.888 samochodów ciężarowych, oraz 4.144 autobusy.

Razem w Polsce zarejestrowanych jest 32.597 samochodów, oprócz tego 6.769 motocykli, oraz 555 innych pojazdów mechanicznych, co daje łącznie 44.901 pojazdów mechanicznych na terenie całego państwa.

W porównaniu z pierwszym styczniem r. b., przyrost półroczny ogólnej ilości pojazdów mechanicznych wynosi 3,7 proc.

Przeciętnie jeden pojazd mechaniczny przypada w Polsce na 680 mieszkańców. Najwięcej stosunkowo samochodów ma Warszawa, w

której jedno auto przypada na 114 mieszkańców, następnie województwo Pomorskie — 1 auto na 282 mieszkańców, województwo Poznańskie — na 500 mieszkańców, województwo Śląskie — na 365 mieszkańców, województwo krakowskie — 635 mieszkańców, województwo Łódzkie — na 767 mieszkańców, województwo Warszawskie — na 874 mieszkańców, województwo Lwowskie — na 1061 mieszkańców, województwo Kieleckie — na 1145 mieszkańców, województwo Białostockie — na 1204 mieszkańców, województwo Wileńskie — na 1229 mieszkańców, województwo Lubelskie — 2212 mieszkańców, województwo Stanisławowskie — na 2529 mieszkańców, województwo Południowe — na 2539 mieszkańców, województwo Nowogródzkie — na 2570 mieszkańców, województwo Wołyńskie — na 3299 mieszkańców oraz województwo Tarnopolskie — na 4649 mieszkańców.

Kronika gospodarcza.

OBIEG BANKNOTÓW WZROSŁ PRAWIE O 110 MILJONÓW ŻŁ. Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę sierpnia b. r. wykazuje zwiększenie się zapasów złota w porównaniu z poprzednią dekadą o 74.000 zł. do sumy 703.423.000 zł. Pieniądze i należności zagraniczne zaliczone do pokrycia, wzrosły o 1.120.000 zł. do sumy 225.727.000 zł. niezaliczone do pokrycia zwiększyły się o 7.581.000 zł. do sumy 119.243.000 zł. Porfel wekslowy zwiększył się o 26.309.000 zł. i wynosi 616.493.000 zł. Również pożyczki zastawowe wzrosły o 4.576.000 zł. do sumy 79.546.000 zł. Pasywa w pozycji natychmiast płatnych zobowiązań zmniejszyły się o 65.261.000 zł. do sumy 242.531.000 zł. Obieg biletów bankowych zwiększył się o 109.975.000 zł. do sumy 1.355.192.000 zł. Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wyłącznie złotem wynosi 44,3 procent, do znaczy o 14,3 proc. ponad pokrycie statutowe. Pokrycie zaś kruszcowo - walutowe wynosi 58,15 procent, do znaczy o 18,15 procent ponad pokrycie statutowe. Pokrycie złotem samego obiegu biletów bankowych wynosi 51,91 procent.

ULGI PODATKOWE DLA PRZEMYSŁU I HANDLU W GDYNI. Od dwóch lat domagali się interesanci bezskutecznie stosowania ulg podatkowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 roku o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego portu i miasta Gdyni. Wskutek starań organizacji gospodarczych, a szczególnie Izby przemysłowo - handlowej w Gdyni, wyszła ta sprawa ostatnio na drogę korzyźnego załatwienia. Na 80 złożonych wniosków powzięła Rada Ministrów dotychczas decyzję przychylną w 25 wypadkach. Ulgi te przyznano w pierwszym rzędzie przedsiębiorstwom portowym, a następnie również innym poważniejszym przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym, pracującym na terenie Gdyni.

TENDENCJE EMANCYPACYJNE FRANCYJSKIEGO. Francuskie sfery gospodarcze jakoteż rząd weszły ostatnio na drogę polityki emancypacyjnej w stosunku do Ameryki, która wyrusza się przedewszystkiem w tem, że dokonywują się coraz częściej przedterminowe spłaty zadłużonych

pożyczek amerykańskich. Według ostatnio nadeszłych informacji, francuska kolej wschodnia — jedno z największych towarzystw kolejowych we Francji — spłaciła resztę zaciągniętej w 1925 roku za pośrednictwem Dillona pożyczki 20 milionów dolarów w sumie 18.665.000 dolarów. Pożyczka ta drogą amortyzacji miała być spłacona do roku 1954.

UPADŁOŚĆ STAREJ LIPSKIEJ FIRMY FUTRZANEJ. Znana, istniejąca od 1858 roku firma F. Witzleben, dom handlowy wyrobów futrzanych, kapeluszników i ubiorów skórzanych w Lipsku zawiesiła wypłaty i zwołała na początek września r. b. zgromadzenie wierzycieli celem przedsięwzięcia odpowiednich środków.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 5.9.

AKCJE: Bank Polski 166.50, Poł. Dolarowa 5 pr. 59.50, Poł. Inwest. 4 proc. 113.00 — 112.50, Ziemskie Kredyt. 4 i pół pr. 57.00 — 57.25.

WALUTY I DEWIZY: Dolar 8.89.50, Nowy Jork 8.906, Londyn 43.55.50, Paryż 55.05, Wiedeń 125.95, Praga 26.45, Belgja 124.49, Szwajcarja 175.10, Holandia 559.00, Sztokholm 239.62, Berlin 212.54, Do lar przywarty 8.894.

Tendencja dla akcji i walut słabsza.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA
z dnia 5.9.

Żyto cena tranz. 19.50, Żyto cena orjen 18.75 — 19.00, Pszenica 27.25 — 29.00, Jęczmień przemalowy 20.50 — 23.00, Mąka żytnia 70 pr. 50.50, Mąka pszena 65 pr. 48.00 — 51.00.

Usposobienie słabsze.

Bunt wychowanków

ZAKŁADU W CHOJNICACH.

Onegdaj krajowy Zakład poprawczy dla małoletnich w Chojnicach był widownią krwawego buntu 50 wychowanków.

Mianowicie w dniu 2 bm. zbiegło z zakładu poprawczego 6 wychowanków, których jednak zdołano w krótkim czasie pochwytać. Za ucieczkę ukarano ich specjalnym aresztem w ciemnej celi.

Następnej nocy w chwili gdy w sali, w której spało 50 chłopców, znajdował się dozorca Przybylak, chłopcy powstali ze swych łóżek i zmusili dozorcę do wydania im kluczy od celi. Z chwilą wypuszczenia swych współwięźniów rzucili się wszyscy na dozorcę Przybylaka, traktując go w okropny sposób.

Zaalarmowana policja położyła kres zajściu.

Przybylaka w stanie beznadziejnym odwieziono do szpitala.

Trzech prowodyrów buntu, mianowicie 19-letniego Bolesława Munczewskiego, 19-letniego Jana Maćkowiaka, oraz 17-letniego Bolesława Luksa, przewieziono z zakładu poprawczego do więzienia w Chojnicach.

Na miejsce buntu zjechała komisja sądowna, celem przeprowadzenia dochodzeń.

„Ty nieczysta KOBIETO!”

W tramwaju warszawskim wydarzyła się niedawno oryginalna scena. Z Góry Kalwarii przybył młodzieniec żydowski Aron Eljasz Fuller i zajął miejsce na ławeczce w tramwaju. Na jednej ze stacji przysła starsza kobieta i chciała siąść obok niego. Młodzieniec zabronił jej tego, twierdząc, że miejsce to jest zajęte. Jeden z sąsiadów, starszy jegomość, zwrócił młodzieńcowi uwagę, że miejsce jest przecież wolne, na to młodzieniec spójną całą rumieniec i zawolał, że sławczo nie chce siąść na jednej ławeczce z kobietą. Pan siedzący naprzeciwko ustąpił miejsca wspomnianej kobiecie i sam siadł koło niej.

Towarzysze podróży w tym wozie tramwajowym poczęli stroić sobie żarty z dziwnego młodzieńca, a kobieta oświadczyła, iż sama jest żoną rabina, dżwiwi ją jednak nieprzejadna nie młodego hasyda.

Na to młodzieniec zerwał się z zajmowanego miejsca, splunął jej pod nozki krzyżując: „Ty nieczysta kobieto”. Awantura, zamieszanie, protokół i wreszcie sprawa sądowa, na której Aron Eljasz Fuller skazany został na dwa tygodnie aresztu za swój hasydski mizoginizm. Wszystko to działo się w r. 1930 w Warszawie.

„Przywieźliśmy tylko szkielety”

Epilog tragicznej wyprawy Andrée'go

Przywieźliśmy tylko

Teraz dopiero zostało ogłoszone urzędowe sprawozdanie z wyprawy Horna.

Horn w sposób prosty opisuje, jak to 6 sierpnia rozwiązano tajemnicę Andrée'go. Rozwiewa on wszystkie legendy i oświadcza, że

przywozi jedynie resztki kości trzech bohaterów,

którzy zgębnieni głodem i wysiłkiem znaleźli się śmierć w krainie wiecznego lodu. Jednocześnie dodaje Horn że w dzienniku Andrée'go zapisanych jest kilka tylko stron.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa Andrée dotarł do Kvitoej ze strony północnej, poczem skierował się ku wschodniemu wybrzeżu, gdzie trafił na gołą ziemię. Po uciążliwej wędrówce przez lód wyprawa prawdopodobnie straciła siły.

To też wskutek wyczerpania i przemęczenia musiał zginąć. Ponieważ jednak lód toniędzie aż do połowy sierpnia, więc Andrée i jego towarzysze nie mieli odwagi wyruszenia na lekkim czółnie. Szukali zapewne innego wyjścia, lecz pierwszą ich radość z powodu odkrycia wyspy zabito wyczerpanie i zimno.

Tylko przypadkiem można było obecnie stwierdzić, gdzie zginęli członkowie wyprawy. Mianowicie 5 sierpnia członkowie wyprawy Horna wylądowali w Kvitoej. Było tam mnóstwo wielorybów, stąd wśród rybaków zapanała wspaniała nastrój. Nagle paru rybaków dostrzegło pakas płamę. Podeszli do tej plamy i stwierdzili, że to czółno sterczy z pod śniegu. Pośpieszyli natychmiast do reszty towarzyszy i wraz z nimi odkryli dokładny napis na czółnie:

„wyprawa podbiegunowa Andrée'go w 1896”.

Wkrótce potem odkryto właśnie ów dzienniczek, a później pierwsze zwłoki, których nogi częściowo były zagrzebane w śniegu. Nie ulegało już wątpliwości, że

był to obóz wyprawy Andrée'go.

Zawiadomiony o tem odkryciu Horn przybył natychmiast na miejsce, a o swych wrażeniach tak opowiada:

„W głębokim milczeniu szliśmy w kierunku obozu, który aż nadto wyraźnie świadczył, co tam zaszło. Znajdował się tam

statek napół zagrzebany w śniegu, obok zaś sanki, a nieco dalej na śniegu kawałek czerwonego sukna. Był to zapewne kawałek namiotu. Opodal leżał sam Andrée. Że on to był właśnie — wynika z monogramu na

kurtec. Znajdował się on o kilka kroków od czółna. Miał na nogach

bardzo zniszczone obuwie,

poza tem zaś był dobrze o dziany. Obok niego leżał karabin i maszyna kuchenna, w której była jeszcze nafta. W jednej kieszeni Andrée'go

znaleziono dzienniczek, w którym kilka załedwie kartek,

poza tem zaś założono ołówki i krokomierz.

— Nieco później znaleziono towarzysza Andrée'go. Prawdopodobnie umarł on pierwszy, gdyż zwłoki jego były wyciągnięte

i obłożone małymi kamieniami.

Zwłoki były całkowicie zamrożone. Również w czółnie znaleziono nieco kości. Oba ciała stanowiły właściwie resztę kości z odzioła. Napewno toniały one nieraz w ciągu 33 lat, wskutek czego nie mogły nie ulec rozkładowi. Gdy tylko przeniesiono zwłoki na brzeg, zaczęto wydobywać czółno ze śniegu, okazało się jednak, że stało ono na sankach.

— Między kośćmi w czółnie, które mogą należeć do trzeciego uczestni-

ka wyprawy, leżały inne jeszcze przedmioty, jak chusteczki do nosa i pończochy, aparat fotograficzny, narzędzia i środki żywności.

Co Horn zrobił w dalszym ciągu, opowiada sam:

— Później wszystko to przeniesiliśmy o 150 metrów od brzegu, co było rzeczą bardzo trudną. Zanim opuściliśmy to tragiczne miejsce, umieściliśmy widoczny znak, by łatwo było do obozowiska trafić. Zakopaliśmy butelkę, w której tkwiła kartka z na piśmie angielskim i norweskim tej treści:

„Norweska wyprawa na ziemię Franciszka Józefa znalazła tu resztki wyprawy Andrée'go”.

W kilka godzin później wszyscy znaleźli się na pokładzie statku „Bratvaag”.

W zakończeniu tego raportu Horn podkreśla, że

białe niedźwiedzie zniszczyły zapewne wiele tych rzeczy, które miały wartość.

Może dopiero później, przy dalszych poszukiwaniach, da się jeszcze odkryć coś w śniegu.

WYSTAWA SZTUKI PERSKIEJ W LONDYNIE z udziałem Polski.

W styczniu 1931 r. odbędzie się w największym gmachu wystawowym Londynu t. zw. „Burlington House” uroczyste otwarcie wystawy arcydzieł sztuki perskiej od najdawniejszych czasów, jeszcze z przed Djarjusza i Kserksesa, aż do końca wieku XVIII. Protektorat nad wystawą, na której zgromadzone zostaną z czterech części świata najcenniejsze arcydzieła ze wszystkich gałęzi sztuki dawnej Persji, objęli król Anglii i szach Persji.

W wystawie tej weźmie udział Polska, która szczególnie w wiekach XVI i XVII pozostawała w stałych i bliskich stosunkach z Persją i wogó-

le z Bliskim Wschodem. Z inicjatywy dwóch Polaków, członków Komitetu Londyńskiego, ordynata Edwarda hr. Krasieńskiego oraz u. Emila Wierzbickiego, powstał za przykładem szeregu innych państw komitet polski z siedzibą w Warszawie. Protektorat nad komitetem polskim objął minister spraw zagranicznych, p. August Zaleski. Prezesem komitetu został ordynat E. hr. Krasieński, skarbnikiem naczelnik wydziału prasowego p. Leon Chrzanowski, delegatem i sekretarzem p. E. Wierzbicki, członkami zaś dyrektorzy muzeów i zbiorów państwowych, oraz poseł Zbigniej w Bułgarii, p. A. Tarnowski.

ZMIERZCH PEREŁ spowodowany inflacją perel japońskich.

Ostatnio w Paryżu odbyła się niezwykle interesująca rozprawa sądowa, która choć — z względu na swój specjalny charakter — minęła bez większego rozgłosu, mieć jednak będzie zasadnicze znaczenie dla potężnej dotychczas gałęzi handlu francuskiego, mianowicie dla handlu perłami. Znaczenie to będzie,

niestety, ujemne i wyrok, jaki w tej sprawie zapadł, jest zapowiedzią — zmierzchu perel. Sprawa toczyła się między francuskim związkiem jubilerów i trzema paryskimi importami perel japońskich. Właściciel jednak był to jeden z etapów zacieklej walki między handlarzami perel całego świata a głośnym hodowcą

sztucznych perel, Japończykiem Makimoto.

Jak wiadomo wynalezienie metody hodowli sztucznych perel dokonało przełomu w tej dziedzinie handlu. A ponieważ perły sztuczne, o wiele tańsze od prawdziwych stanowią groźną dla tych ostatnich konkurencję, przeto handlarze perel na całym świecie wypowiedzieli otwartą wojnę japońskiej hodowli perel sztucznych, a właściwie Makimoto, który tą hodowlę w swym reku zmonopolizował. W walce tej jednak zwycięstwo odniosły perły japońskie a wyrok paryski jest tej walki przypieczętowaniem.

Związek jubilerów francuskich wystąpił w swoim czasie w bardzo ostry sposób przeciwko perłom japońskim, nazywając je fałszywymi. Wówczas trzech paryskich importerów perel japońskich wystąpiło przeciw związkowi na drogę sądową za oszczerstwo. I mimo, że związek jubilerów, nazywany związkiem miłośników, posiada za sobą olbrzymie wpływy polityczne, sprawa zakończyła się wyrokiem, stwierdzającym, iż niema podstaw do uznania perel japońskich za fałszywe i skazującym związek za oszczerstwo i nieuczciwą konkurencję na dość wysokie odszkodowanie. Wyrok ten jest niejako oficjalnym uznaniem równorzędności perel japońskich i prawdziwych, a że japońskie są o wiele tańsze, więc usuną one z rynku perły prawdziwe.

Pidżama.

ZAMIAST KRAT ŻELAZNYCH.

W Jefferson - City, stanie Missouri, otwarto wzorowy zakład poprawczy dla młodocianych przestępców. W zakładzie tym niema żadnych okratowań, ryglów, zamków, wartowni z uzbrojonymi strażnikami i t. p. Młodocianym przestępcom, przysyłanym z wyroku sądu do zakładu poprawczego odbierane zostaje w chwili przestąpienia progu zakładu ich ubranie w zamian za które otrzymują pidżamę i parę rannych pantofli. Dyrektor wydziału karnego stanu Missouri uważa, że jest to najlepszy sposób przeciwdziałania uciekaniu. Bowiem w tym stroju mogłobywem będzie każdy z wychowanków odczuwał takie samo skrępowanie, które nie pozwala przyzwyczajonemu człowiekowi wyjść na ulicę i pokazywać się publicznie w pidżamie i rannych pantoflach. Nadto policja Jefferson - City spostrzegłszy na ulicy młodego chłopca w podobnym stroju, odrazu wiedziałaby, że ma do czynienia z uciekinierem z zakładu,

Pani: — Sądząc z tych świadectw, nie zagrzebałaś nigdzie miejsca zbyt długo.

Shużaća: — Bo widzi pani, mój przyjaciel pracuje w wędrownym cyrku.

ANASTAZJA DREWNOWSKA.

BŁEKITNY PACKARD

65)

W przeciwnym rogu restauracji siedziały dwie młode panienki w towarzystwie eleganckiego starszego pana. Obie były bardzo ładne, obie młodzieńkie; jedna złota blondynka z nicopaloną białoróżową twarzą, druga cyganeczka z długimi czarnymi warkoczami. Ciotka Ali przyjrzała im się z krytycznym uznaniem.

— Ładne panny, prawda?

— Owszem.

— Która się panu więcej podoba?

— Każdą w swoim rodzaju.

— Muszą być w wieku mojej Ali. Ala ma

ośmnaście lat.

Dunin nie odpowiedział.

— Jak się pan zapatruje na pokolenie dzisiejszych panien?

— Ujemnie.

— To znaczy?

— To znaczy, w każdym razie nie jako materjał na żony.

— Więc pan nie zamierza się ożenić?

— Tego nie powiedziałem.

— A czego by pan żądał od żony?

— Prostej rzeczy: żeby mnie kochała i szanowała.

— Znam taka... — zaczęła ciotka Ali i prwała.

Nie, nie z tej beczki trzeba zacząć. Poruszyła się na kresle, wyjęła puderniczkę i lusterko, ubiełła nos i popatrzyła przenikliwym wzrokiem na Andrzeja.

Uśmiechnął się nieznacznie, pochylając twarz nad talerzem.

Czego ta baba chce?

— A jak się pan zapatruje na współczesną młodzież męską? — padło zaczepne pytanie.

— Prawie tak samo jak na żeńską.

— Więc jakaż na to rada?

— Nie wiem, łaskawa pani — odpowiedział z twarzą w serwetce.

— Ja bo jestem przeciwna małżeństwu bezdzietnym — ciągnęła. — To jest może jeden z powodów tak rozpowszechnionej obecnie manji rozwodowej.

— I ja jestem tego samego zdania — rzekł z wesołą uprzejmością Dunin. — Widzę, że się zgadzamy prawie na każdym punkcie.

— A lubi pan dzieci?

— Pasjami.

— Nawiasem mówiąc, i moja siostrzenica przepada za dziećmi.

Dunin o mało nie parsknął śmiechem. Miał ochotę powiedzieć: za dorosłymi chłopczykami, ale się wstrzymał. Ciekaw by, co będzie dalej.

Ciotka Ali wrzuciła pośpiesznie do jamy ustnej kilka ładunków wiedka.

— Potępiam mężczyzn, którzy balamucą dziewczęta dla flirtu, dla zadowolenia własnej próżności.

— Czy pani zna takiego nieponia?

Popatrzyła na niego podejrzliwie.

— Pan się śmieje?

— Uchowaj, Boże! Ja również nie pochylałam tego procederu.

— A jednak pan go uprawia — eksplodowała niespodzianie.

— Ja? Łaskawa pani wybrała mnie sobie za przedmiot szczególnych żartów.

Ciotka Ali nie wytrzymała. Zaznaczając się od kilku chwil podrzanie wesoły humor młodego człowieka wypowiedział ją z równowagi. Uniósł się nieco na siedzeniu i oparłszy się rękami o stół, zajrzała mu mocno w oczy.

— Pan wie, o kogo idzie — rzekła zniżonym głosem. — Tak się nie postępuje. Panu się zdaje, że ponieważ pan jest bogaty i...

— Zapewniłam panią, że nie mi się nie zdaje.

— ...to panu wolno robić, co się panu podoba. Ale tak dobrze nie jest. Biedna Ala nie ma co-prawda rodziców ani brata, którzyby wystąpili w obronie jej honoru...

— Pani szanowna...

— ...nie dopuszczę do tego, żeby nieszczęśliwa dziewczyna...

Dunin wstał, przycisnął zrywającą się ciotkę do kresła i przysunął sobie drugie, siadając po tej samej stronie, co i ona.

— Krótko mówiąc, zarzucę mi pani, że jak się to mówi, zbalamucęm jej siostrzenicę. rozkochalem ją i rzuciłem. Czy tak?

KINO „ZAGŁĘBIE”
DAWNIEJ
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

„K R Ó L G Ó R”
Dramat w 9 akt. podług powieści Jakóba Krzysztofa Heera p.t. „Król Berminy”
w rolach głównych
John Barrymore, Camilla Horn i Victor Varkonyi.

NA SCENIE ARTYSTYCZNA REWJA
Zofja Wojnowska Odpięta szereg arji operowych
Hanka Orska Najlepsza wodawilistka-imitatorka
JERZY BORSKI Pieśniarz-humorysta.

KINO-TEATR „PALACE”
W SOSNOWCU.
ulica Warszawska 2.

Od czwartku 4-go do 7-go września
GEHENNA DUSZY
(KEAU) film którym Mołuchin zdobył Paryż, demonstrowany był w Paryżu w przeciągu 6 miesięcy.

Na scenie Nad program! Program Nr. 2.
Ciapusz
bomba śmiechu Lutówna, Wiktoraka, Lubiec, Truszyński
SATANELLA
finał w wykonaniu całego zespołu.

KINO TEATR „MIRA Z”
(Dawniej KinoTeatr „UCIECHA”
DĄBROWA GORNICZA
3-go MAJA 14.

Od środy 3 do niedzieli 7 września 1930 r. włącznie
MOTTO: cóż kruszy serce, wstrząsając podstawą życia bardziej niż miłość beznadziejna.
„NOCE BEZSENNE—NOCE SZALONE”
potężny dramat w 10 aktach, ilustrujący dzieje dwojga kochanków.
W rolach głównych: Posagowo piękna **Lil Dagower** i Bożyszczce kobiet **Iwan Petrowicz.**

KINO „CZARY”
W CZELADZI.

OD CZWARTKU 4 DO SOBOTY 6 WRZESNIA 1930 r.
Najwspanialsze arcydzieło wytwórni krajowej p. t.:
„HURAGAN”
W roli głównej: **ZBYSZKO SAWAN**

Wkrótce!
Miłość i łzy CHOPINA

Rzeczy ciekawe.
ULUBIONY INSTRUMENT MUZYCZNY FRANCUZÓW.
Jedno z francuskich czasopism radiowych ogłosiło konkurs z nagrodami, w którym zapytywano uczestników, jaki instrument muzyczny jest ich ulubionym instrumentem. Mnóstwo najróżnorodniejszych instrumentów muzycznych zaprowadziło kolejno pewną melodię przed mikrofonem, o czym słuchacze wydali swój sąd. Okazało się, że większość słuchaczy wypowiedziała się za akordeonem (harmonijką), na drugim miejscu szły skrzypce, zaś na trzecim — wiołaczela. Wbrew oczekiwaniom saksofon otrzymał bardzo małą ilość głosów.

OSWOJONE LWY NA SWOBODZIE.
W południowo-afrykańskim parku narodowym koło Worcester zwierzęta chodzą zupełnie swobodnie i utraciły nie tylko zaczepność swoją ale nie odczuwają najmniejszej obawy przed człowiekiem. Związczą lwy czują się bardzo dobrze i zdradzają niepoliowaną ciekawość szczególnie w stosunku do samochodów. Gdy tylko samochód jaki zatrzyma się na jednej z wielu pięknych, szerokich dróg, które poprzecinają szeroki park w różnych kierunkach, lwy podchodzą i obwąchują go ciekawie. Tylko wczesnym rankiem trzeba się mieć na baczności, gdyż wtedy lwy leżą pogrążone w polśnie, wygrzewają się na drogach, a w razie najechania ich albo potrącenia mogłyby objawić swe niezadowolone w sposób niezbyt miły dla turystów.

LEKARZ ZNACHOREM.
Jak donoszą pisma siedmiogrodzkie osiedlił się niedawno w miasteczku Haczeg młody szewc, który zasłynął wkrótce w całej okolicy ze swych „cudownych” kuracji. Rozgłos i powodzenie młodego znachora rosły z każdym dniem z nicmałym uszczerbkiem dla lekarzy, praktykujących w miasteczku, którzy zwrócili się wreszcie o pomoc do władz policyjnych. Jakież było jednak ogólne zdziwienie, gdy „znachor” przedłożył jaknajprawdziwsze dokumenty, stwierdzające na jednym z uniwersytetów i posiadające, że ukończył wydział lekarski dla wszelkie prawa prowadzenia prywatnej praktyki lekarskiej. Znachora zaś udawał, gdyż znając przesydła ludzkie, epodziewał się, że na tej drodze przedź zdobył pieniądze.

Bilety wizytowe
szybko, gustownie i tanio wykonuje
SKLEP POLSKI
BĘDZIN, Małachowskiego Nr. 7. Tel. 7-90.

NAJLEPSZY
Sanolinowy PUDER DLA DZIECI
„DZIDZI”
z KOGUTKIEM

MATKI żądajcie w aptekach i drogeriach higienicznej przyrępkę dla dzieci „PUDER DZIDZI” (z Kogutkiem), utrzymującej ciało dziecka w zdrowiu i czystości.

PROSZEK
KOGUTEK
DŁA DOROSŁYCH
USUWA NAJPIĘKSIYSZY
BÓL GŁOWY

Chcąc ustrzec przesiadki od bólu głowy z „KOGUTKIEM” „Migreno-Nervosin” należy dążyć do całkowitego opakowania Gaseckiego, znanych od lat trzydziestu. Przy zakupie proszku z „Kogutkiem” „Migreno-Nervosin” zwracajcie uwagę na opakowanie i odradzajcie się od kupowania proszku innego do naszych podobie. Oryginalne opakowanie po 5 proszków — pudełko 75 groszy.

Tabletki od Bólu Głowy
„Migreno-Nervosin”
Osoby, dla których przyjmowanie prozaku jestnowolną trudnością, mogą używać proszku „KOGUTEK” „MIGRENO-NERVOSIN” w formie tabletek. Opakowania po 20 tabletek w pudełku. Cena zł. 1.50 gr. Żądajcie tabletek „Kogutek-Migreno-Nervosin” w oryginalnym opakowaniu Gaseckiego.

Dbajcie o swoje zdrowie!
„Szwajcarskie Gorzkie Ziola” z marką „Kogut” są stosowane przy chorobach żołądka, kisielki, obstruacji, kamieniach żółciowych. — „Szwajcarskie Gorzkie Ziola” są naturalnym łagodnym środkiem przeczyszczającym, ułatwiającym funkcje organów trawienia, działającym przeciwko otyłości.
Sprzedają apteki i sklepy apteczne.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM
SP. AKC. w SOSNOWCU
niniejszem podaje do wiadomości Szanownych Odbiorców prądu,
że w niedzielę dnia 7-go września b. r. wyłączony będzie prąd w Dąbrowie w centrum miasta oraz w dzielnicach „Dębinki” i „Reden” na przeciąg czasu od godziny 9-ej rano do godziny 3-ej popołudniu.

CHORZY! którzy cierpią na przewlekłe choroby wewnętrzne, kobiece, skórne i weneryczne znajdą skuteczną i prędką pomoc u naturalisty
M. JURECKIEGO, Mysłowice, Rynek 16
Telefon 10-83.
PRZYJDZ OSOBISCIE.
Leczenie syfilisu bez zastrzyków. Analizy krwi i moczu
Leczenie świetlne.
4428 Godz. ord. 9—12 i 2—5. W niedz. 8—10.

CZY CHCESZ BYĆ PIĘKNA?
USUNĄC BEZ ŚLADU PIĘGI
PŁAMY, WAGRY OPALENIŹNE
ZMARSZCZKI NA TWARZY
UŻYWAJ BEZTĘCIEJOWEGO
KREMU METAMORFOZA
PIEGOL (z KOGUTKIEM)

Drobne ogłoszenia.

KUPNO i SPRZEDAŻ

Okazyjnie sprzedam nowy elegancki wolancik Zawiercie Szeroka 12 Mędrala. 4431

Dom o dziesięciu ubikacjach w mieście do sprzedania. Wiadomość Administracja Będzin.

Na senon szkolny poleca: berety, fartuchy alpagowe, pantofle, swetry, trykotarże, różne towary jesienne. — Magnety galanteryjny Stanisław Dusza, Sosnowiec, Hale Rozwoju. 4398

Motor naftowy Deutz 4 H.P. w ruchu do sprzedania wiadomość T. Brock Dąbrowa Gór. 4430

Pianino używane sprzedam zaraz niedrogo. Zgłoszenia godz. 15—17 Kolonia Gampersa 5 m. 2. 4410

POSADY i PRACE

Chłopiec biurowy potrzebny zaraz. Zgłaszać się Warszawska 12 Hlawski.

Uwaga! Kuraj samochodowa Int. Klebera wyuczącą na zdolnych kierowców - mechaników. Sosnowiec, Piłsudskiego 3. 4338

LOKALE

Do wynajęcia umeblowane mieszkanie. Sprzedam dom. Wiejska 16 godziny 1-5 4412-2

Małego taniego pokoju poszukuje w Sosnowcu młody człowiek. Pożądany telefon. Wiadomość w Administr. „Kurjera Zachodniego”.

Mieszkanie nowoczesne urządzone w Śródmieściu Sosnowca z 2-eh pokoi i kuchni na 3-am piętrze — zaraz do wynajęcia. Wiadomość u dozorey, Teatralna Nr. 1. 4402

Mieszkanie komfortowe 4 pokoje z kuchnią na 1-em piętrze w wszelkimi wygodami i centralnem ogrzewaniem — do wynajęcia. Wiadomość u dozorey: Sosnowiec ul. Piłsudskiego Nr. 2. 4401.

Do wynajęcia dwa pokoiki i kuchnia dla młodego małżeństwa zaraz, zgłoszenia do Administracji Kurjera do „Zaraz”. 4426

Pokój z kuchnią na parterze do wynajęcia. Będzin, Małachowskiego 17. Ungier.

NAUKA I WYCHOW.

Stenografii listownie jaknajdokładniej uczymy. „Stenograf” — miesięcznik wychodzi „Stenografia Parlamentarna” — udoskonalona wydana. Dziwięć wydawnictw. Instytut Stenograficzny: Warszawa, Krucza 26. 4136

ZGUBIONE DOKUMENTY

Sitkowski Zdzisław rok 1910 zgubił kartę rejestracyjną, wydaną przez Magistrat m. Sosnowca. 4409

Krysa Franciszek u-nieważnia skradzioną 22 sierpnia w Krakowie książeczkę wojskową P. K. U. Sosnowiec, książeczkę Kasy Chorych Sosnowiec, 1 weksel na 600 zł. in blanco wystawiony przez Franciszka i Józefa Tworackich, 1 weksel na 100 zł. in blanco Zygmunta Wolskiego.

Rodek Tomasz zgubił pozwolenie na broń, wydane przez starostwo Będzińskie. 4394

ROZNE

Fortepian do wynajęcia. Wiadomość: apteka, Sosnowiec, ul. Sielecka. 4427

„Mimosa”. Będę dziś o godz. 7 wiecz. przed teatrem miejskim w Sosnowcu. 4414

WŁOSÓW

wypadanie, łupież, ty-sienica usuwa „Est-n-cja Chinow o-Chmiałowa” i „My-dlo Chinow o-Chmiałowe” (z Kogutkiem) Sprzedają apteki i sklepy apteczne. Główny skład, Apteka Gaseckiego ul. Freta Nr. 16. 5277

Cennik ogłoszeń: Wiersz milimetry jednolamowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kronice 60 gr., w tekście 45 gr., za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wyrazów 10—30 gr., za każdy wyraz, powyżej 20 wyrazów 20 — 60 groszy za każdy wyraz od początku. Najmiej 1 złoty. Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25 proc. droższe. Zakrawiczone 100 proc. droższe. W numerze niedzielnym i świątecznym 25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. droższe. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca ogłoszeń Administracja nie odpowiada.